

rood

Ledenblad van de Partij van de Arbeid • 8e jaargang • nr 2 • juli 2011

Overleeft **de euro**
Griekenland?

Opinie: **twee**
meningen over
kernenergie

Nieuwe rubrieken:
Linkse hobby
De stad van...

Het lef
van Jan
Hamming

PvDA
Het moet eerlijker

Gedeputeerde voor de provincie Gelderland, Co Verdaas (44), zingt en speelt al sinds eind jaren tachtig in de 'rock-'n-roll sixties fifties country band' John-Boy & The Waltons. Als student en promovendus waren de tientallen optredens per jaar een zeer welkome aanvulling: drank gratis én geld over.

Tekst Jurjen Fedde Wiersma
Foto Xavier Teerling

Rock-'n-roll met Co Verdaas

Elke keer weer een uitje. Slap geouwehoer in de kleedkamer. Verkeerde mannenhumor. Nooit ruzie. Wel eens wat discussie, maar nooit langer dan de avond zelf. In een mindere periode elkaar steunen via de muziek. Een enkele blik tijdens een optreden. Elkaar ruimte gunnen in de solo. Dat doet meer dan drie uur bij een therapeut. Snapt niemand. Behalve degene met wie je al ruim twintig jaar in een bandje zit. Met je maten.

In Barcelona zette hij zijn krabbel op borsten en buiken. In de Cavern Club in Liverpool schaarde de geluidsman John-Boy & The Waltons in zijn top-drie van meest authentieke Beatles-vertolkers. En in een kroeg in Bergen op Zoom ging het fout met een stel Hells Angels. Die waren nog niet binnen of ze trokken de stekker eruit. De kroegbaas durfde niet in te

grijpen. De sfeer kantelde, de Waltons moesten doorspelen, anders zouden de Angels de banden van hun busje slopen. Het komt wel eens ter sprake, maar zelf maakt hij altijd nadrukkelijk het onderscheid: nu ben ik politicus, nu ben ik met m'n bandje op pad. Nou ja, als de drummer PVV'er zou zijn geweest, dan had Co hem eruit geschopt. Menig bandje gaat na een handjevol jaren ter ziele. Alle bandleden van John-Boy & The Waltons zijn doordrongen van het besef dat je 'dit gevoel' nooit meer terugkrijgt als je ermee ophoudt. Mick Jagger komt weer met een nieuwe plaat, Co Verdaas kan er dus nog best een kwarteeuw aan vastknopen.

www.waltons.nl

Kent u PvdA'ers met een linkse hobby? Of vertelt u graag over uw eigen apolitieke uitspattingen? Mail naar rood@pvda.nl.

4/5 Nieuws uit de partij **5 Column** Lilianne Ploumen **6 Interview** Jan Hamming **10 Initiatieven** uit de partij **12 Leden aan het woord** Wat betekent het PvdA-lidmaatschap? **14 Europa** Overleeft Griekenland de euro? **15 Fotoreportage** 65 jaar PvdA **16 De Eerste Kamer:** Hoe nu verder? **18 PvdA Vooruit!** **20 In memoriam** Max van der Stoep **21 Mijn stad** Woerden **22 PvdA-netwerk** Handicap en Beleid **24 Profiel** Jannette Beuving **26 Opinie** Kernenergie **28 Initiatieven** uit de partij **29 Meninge**n **30 De Rode Loper** **32 Column** Job Cohen

Scheidende fractie

Op 31 mei nam de Eerste Kamerfractie van de periode 2007-2011 afscheid. Op de foto staat de fractie: Han Noten (voorzitter), Marijke Linthorst (vice-voorzitter), Kim Putters (secretaris/penningmeester), Jean Eigeman, Ing Yoe Tan, Pauline Meurs, Jan Hamel, Klaas de Vries, Mies Westerveld, Frans Leijnse, Joyce Sylvester, Simon van

Driel, Margriet Meindersma en Cathrjin Haubrich-Gooskens. Met een bijzondere fractievergadering in aanwezigheid van Lilianne Ploumen werd afscheid genomen van de vertrekkende leden. Later op de dag spraken Kamervoorzitter René van der Linden en premier Mark Rutte spraken een dankwoord uit.

Afrikadag

Op zaterdag 29 oktober organiseert de Evert Vermeer Stichting de Afrikadag in de Haagse Hogeschool. Reserveer deze dag alvast in uw agenda. We houden u de komende tijd op de hoogte van de voorbereidingen en het programma.

Meer info: www.afrikadag.nl.

Presidium gekozen

Op het congres van 29 januari 2011 is er een nieuw presidium gekozen. Het presidium zit de vergaderingen voor van het congres, de Politieke Ledenraad en de Adviesraad Verenigingszaken. Het presidium wordt iedere 2 jaar door het congres gekozen.

Het presidium is als volgt samengesteld:

Bert Blase (1959) is lid van het presidium sinds 2008, burgemeester Alblasterdam;

Roland Kip (1958) was voorzitter van de afdeling Nunspeet, directeur HR Univé-VGZ-IZA-Trias;

Margot Kraneveldt (1967) is oud-Tweede Kamerlid van de PvdA, ook lid Kamerpresidium;

James van Lidth de Jeude (1945) is lid van het presidium sinds 2008. Onder meer oud-burgemeester van Deventer;

Marnix Norder (1965), voorzitter, is lid van het presidium sinds 2008, wethouder in Den Haag;

Gritta Nottelman (1972) is vice-voorzitter afdeling Amsterdam, werkzaam bij Waterschap AGV;

Petra Reijntjes (1965) is lid van het presidium sinds 2008, interim voorzitter afdeling Rotterdam en werkzaam bij Grontmij;

Nina Tellegen (1965) is lid van het presidium sinds 2008, Directeur Stichting Doen;

Mei Li Vos (1970) is oud-Tweede Kamerlid van de PvdA, tegenwoordig ZZP'er;

Het presidium is te bereiken via de bestuurssecretaris Michael Juffermans: mjuffermans@pvda.nl

Heeft u ook nieuws vanuit uw afdeling dat interessant kan zijn voor het hele land? Mail het ons dan: rood@pvda.nl

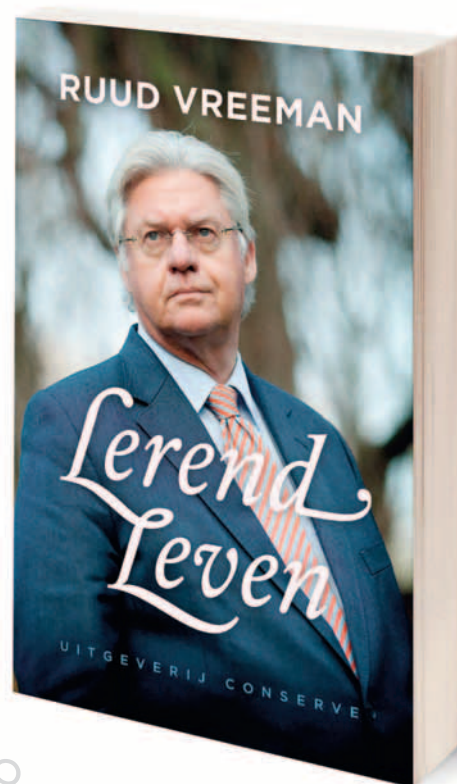
MijnPvdA in nieuw jasje

MijnPvdA, het gedeelte van www.pvda.nl dat speciaal voor leden is bedoeld, is in een nieuw jasje gestoken. De belangrijkste verandering: u kunt uw eigen gegevens inzien én wijzigen! Log in op mijnPvda.nl en klik bij 'Mijn Gegevens' op tabblad 'Algemeen'. Daar kunt u adres, telefoonnummer, bank- of girorekeningnummer wijzigen. Een ander belangrijke nieuwe functionaliteit is dat u uw e-mail-voorkeuren kunt instellen! U kunt aangeven of u mailings van uw afdeling, gewest en/of landelijk wilt ontvangen. Neem een kijkje op de vernieuwde mijnPvda.nl en controleer uw gegevens en e-mail instellingen. Problemen, vragen of wensen horen we natuurlijk graag: webmaster@pvda.nl.

Boek Ruud Vreeman met korting

Wie kent de mens achter de burgemeester, de politicus en de vakbondsbestuurder? In *Lerend leven* neemt Ruud Vreeman, die van actievoerder bobo werd, op subtiel wijze zijn eigen leven op de korrel. Tal van zaken komen aan de orde, zoals de vaststelling dat een populist vaak niets positiefs presteert. Dat narcisme een drijfveer kan zijn. En dat één mens een beslissende wending aan een leven kan geven. Het slot van deze bundeling persoonlijke verhalen verradt het filosofische van de auteur: 'Accepteer het mysterieuze', waarbij Vreeman dromerig en nuchter zijn leven overziet.

LEDENVOORDEEL

Bij inlevering van deze bon betaalt u voor het boek *Lerend Leven* slechts **€ 14,50** i.p.v. **€ 16,50**. De actie loopt tot 1 september.

ISBN 978 90 5429 315 6 • ACTIENUMMER: 502-43129

Rick Jonker voorzitter JS

Tijdens het voorjaarscongres van de Jonge Socialisten in de PvdA (JS) is Rick Jonker verkozen tot voorzitter. Jonker is 23 jaar oud en studeert Internationale Betrekkingen aan de Rijksuniversiteit Groningen. Daarnaast is hij werkzaam in de thuiszorg. De kersverse voorzitter ziet het als taak van de JS om op te komen voor jongeren die in de verdrukking zitten en hun een stem te geven: 'Zeker nu we zien dat het kabinet Wajongers beschouwt als sluitpost op de begroting.' De PvdA moet volgens Jonker nog duidelijker de boodschap van solidariteit uitspreken: 'Want een samenleving waarin iedereen een fatsoenlijk bestaan heeft, is niet alleen goed voor hen die onze steun het hardste nodig hebben, maar voor iedereen.'

Dynamische opleidingen

Voor het najaar heeft de Suze Groenewegschool, het opleidingsinstituut van de PvdA, weer een aantal interessante opleidingen op het programma staan: **2 t/m 4 september:** PvdA Zomerschool; voor leden t/m 32 jaar **24 september:** Dynamische teams; voor afdelingsbesturen & fracties **1 oktober:** PvdA Vooruit!; opleidingsdag Meppel; voor iedereen in de PvdA **8 oktober:** PvdA Vooruit!; opleidingsdag Utrecht; voor iedereen in de PvdA **15 oktober:** PvdA Vooruit!; opleidingsdag Tilburg; voor iedereen in de PvdA Naast deze dagen organiseren we in het najaar ook een Rosa-leergang voor nieuwe leden die actief willen worden in de partij. Deze leergang is van midden november t/m maart 2012 en telt in totaal vijf bijeenkomsten. Dit is slechts een greep uit het volledige aanbod, dat te vinden is op www.pvda.nl/opleidingen.

Student? Net afgestudeerd?

Na twee succesvolle Talent Projecten zal de Alfred Mozer Stichting (AMS) in september 2011 beginnen met het Talent Project III. In dit project brengt de AMS, de internationale stichting voor sociaaldemocratie van de PvdA, een werkgroep van veelbelovende jonge mensen bijeen. Doel is om jonge talenten te betrekken bij internationale vraagstukken en de Europese politiek in het algemeen en het werk van de AMS, het steunen van (sociaal)democratie in Oost- en Zuidoost-Europa en de Kaukasus in het bijzonder. De AMS zoekt gemotiveerde studenten en afgestudeerden die net aan hun carrière beginnen, die de sociaaldemocratie een warm hart toedragen en kennis en ervaring willen opdoen in de Europese politiek, internationale vraagstukken en de landen waar de AMS werkzaam is. Inschrijven en meer info: www.alfredmozerstichting.nl.

van de voorzitter

De straat

Echte politiek gaat over de straat. De straat waar onze kinderen spelen, de straat waar we ons veilig moeten kunnen voelen, de straat waar we werken, ruziemaken en met elkaar samenleven. Die straat zegt alles over onze politieke keuzes. Die straat is ons werkterrein en daarom moeten wij als partij onze ogen en oren op die straat hebben.

Die ogen en oren hebben we. Zo sprak ik laatst – op een zonnige zaterdagochtend – op het partijbureau met een kleine groep PvdA'ers over het thema veiligheid. Een groep die voor de gelegenheid was samengebracht. Een hoogleraar, twee politieagenten, een stadsdeelvoorzitter, twee oud-wethouders, een docent, raadsleden, een Tweede Kamerlid en ik zaten aan tafel. Een bont gezelschap van ogen en oren dus.

Er werd onderling stevig en levendig gediscussieerd. Over hoe de overheid en de samenleving samen aan verbetering van de veiligheid kunnen werken, over de 'achter-de-voordeur-aanpak' en over de manier waarop politieagenten, de mensen van de Jeugdzorg en de gezinscoaches op straat het heft in handen kan worden gegeven. Over wat wel werkt en wat niet. Over de lessen van onze ogen en oren op straat.

Deze boeiende en bonte groep mensen vertegenwoordigde dat waar de PvdA voor staat: een brede partij die allerlei mensen en opvattingen in zich verenigt en bindt. Een partij die de spiegel vormt die wij onszelf continu voor moeten houden. En een partij die juist in haar verscheidenheid zo bijzonder is. Want zoals we op die bewuste zaterdagochtend over veiligheid spraken, zo kunnen we ook de ogen en oren in de zorg, op duurzaamheid en in het onderwijs samenbrengen. De ogen en oren van de straat – en hun verhalen en ervaringen – moeten we koesteren. Iedere dag opnieuw. Doe mij daarom maar meer van het soort bijeenkomsten als toen over veiligheid, op die zonnige zaterdagochtend.

Lilianne Ploumen
voorzitter@pvda.nl

interview

Het aaiibare gezicht van Tilburg

Hij is een jonge, oude rot in het vak: Jan Hamming. Nog geen 45 maar al wel 35 jaar met politiek bezig. Interview met een man die houdt van opwinding en felle discussies.

Tekst Gert Hage Foto Tessa Posthuma de Boer

Hij was eind mei te gast op de Conventie van Achlum, waar Bill Clinton een van de sprekers was. Clintons toespraak was Jan Hamming, wethouder arbeidsmarkt-beleid, integratie, sport en armoedebeleid in Tilburg, uit het hart gegrepen. 'Hij sprak over de noodzaak op zoek te gaan naar nieuwe vormen van solidariteit en gemeenschapszin. Wat betekent sociale solidariteit in de 21ste eeuw? Zijn boodschap: "Verschillen tussen mensen zijn goed en belangrijk, maar wat wij met elkaar gemeen hebben is vele malen belangrijker." Het was een inspirerend verhaal, zeker voor ons sociaaldemocraten. Clinton zou niet misstaan als ideoloog van onze partij. Ik vrees alleen dat hij geen tijd heeft.'

DE EERSTE POLITIEKE LESSEN

Hamming is 44 jaar en al 26 jaar partijlid. Op de dag van zijn afstuderen als politiek econoom aan de Universiteit van Tilburg – 'ik wilde het kapitalisme goed bestuderen om het te kunnen veranderen' – werd hij gebeld door een studiegenoot die een afdeling van de Jonge Socialisten (JS) wilde opzetten in Tilburg. Of hij tijd en zin had om hem te helpen. Dat had Hamming, meer dan dat zelfs. 'Ik was als tienjarige al een groot fan van Den Uyl. Op de radio volgde ik ademloos de debatten tussen hem en Wiegel. Verder was ik – maar dit

terzijde – op deze afwijking na een heel normaal en sportief kind. Een paar jaar later, ik was 13, 14, raakte ik betrokken bij "Stop de Neutronenbom". Ook daar heb ik goede herinneringen aan. Als jongste werd ik gekoesterd en vertroeteld. Daar heb ik mijn eerste lessen in het campagnevoeren geleerd. Op mijn zestiende werd ik lid van de JS. Natuurlijk zijn er gedurende al die jaren tal van momenten geweest dat ik dacht: verdorie, kan dat niet anders. Maar nooit heb ik het gevoel gehad dat het mijn partij niet meer was. Integendeel, hoe harder ze tegen de PvdA aanschoppen, hoe meer ik me ermee verbonden voel.'

NIET NIX

In Achlum was hij tal van oude bekenden tegengekomen van Niet Nix, een jonge, aan de PvdA gelieerde rebellenclub uit de tweede helft van de jaren negentig, waarin Hamming ook zelf actief was. 'Als Jonge Socialisten hadden we in Tilburg ooit het plaatselijke partijbureau bezet uit protest tegen de herziening van de WAO door het kabinet Kok-Lubbers. Ze schrokken zich rot op het hoofdkantoor in Amsterdam, dat hadden ze lang niet meer meege-

maakt. De toenmalige partijvoorzitters Rottenberg en Vreeman reisden direct af naar Tilburg om ons te spreken. Niet veel later werd ik door Rottenberg gebeld met de vraag of ik op het partijbureau wilde komen werken. Slimme man, die Rottenberg, hij begreep als geen ander dat je je tegenstanders moet koesteren. Zo kwam ik in contact met Niet Nix. Ik heb er mooie herinneringen aan, het was een bruisende, inspirerende tijd, vol debatten en discussies. Dat mis ik wel een beetje in de huidige PvdA. En met mij meer Niet Nixers, zo bleek in Achlum.' Bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen behaalde de PvdA onder leiding van Hamming een verbluffend goed resultaat in Tilburg. De elf zetels in de gemeenteraad bleven er elf, waarmee de PvdA opnieuw veruit de grootste partij werd. De campagne met als motto 'Jan, zeker nu', baarde opzien tot ver buiten de Tilburgse stadsgrenzen.

U heeft een gooi gedaan naar het voorzitterschap van de Eerste Kamerfractie. Dat is mislukt, uw reputatie als campagne-specialist ten spijt. Lag dat aan de door u gevoerde campagne of had het andere oorzaken?

'In ieder geval heb ik me te laat kandidaat gesteld, ik was de laatste. Dat was strategisch gezien een verkeerde inschatting. Campagne voeren is een zaak van lange adem, van heel vroeg beginnen en ►

'Hoe harder ze tegen de PvdA aanschoppen, hoe meer ik me ermee verbonden voel'

Jan privé

Ontroerd door: mijn 2 kinderen

Trots op: Tilburg

Drijfveer: *it's solidarity, stupid!*

Favoriete boek: *De Aanslag*, Harry Mulisch

Krant: *de Volkskrant* en *Brabants Dagblad*

Radio: Top 2000

Favoriete moment: elke dag weer: wakker worden en de dag aanvallen

PvdA'er: Jan Schaefer

Favoriete vakantiebestemming: Tibet

Mooiste plek van Nederland: Vlieland

Beste Tv-programma: *Keek op de Week*, Koot en Bie

Slechtste tv-programma: niet gezien: weggezapt

Sport: voetbal

Favoriete muziek: U2, Moby, André Hazes

pas eindigen als de laatste stem is uitgebracht. In die korte tijd die ik had, ben ik nogal fel van leer getrokken tegen de Eerste Kamer. Ik vond dat ze zich wel wat steviger mocht opstellen tegenover het kabinet. Vandaar mijn actie om vuurwerk af te steken op het Binnenhof, wat onbedoeld nogal wat commotie teweegbracht bij de beveiligers van Wilders. Ik dacht dat we alleen siervuurwerk hadden gekocht, bleek er per ongeluk een duizendklapper tussen te zitten. De campagne was wellicht wat te wild, maar ik vind nog steeds dat we als PvdA meer lef moeten tonen, het is me nu allemaal wat te voorzichtig en te braaf.'

Verlangt u terug naar de activistische jaren zeventig?

'Hoe jong ik destijds ook was, het zijn de jaren waarin ik politiek gevormd ben. Ik kom uit een ARP-nest, zoals meer sociaaldemocraten, is me opgevallen. Mijn ouders waren politiek en maatschappelijk betrokken. Toen de ARP opging in het CDA hebben ze hun lidmaatschap opgezegd en waren ze vanaf dat moment politiek dakloos. Maar de politiek bleef een belangrijke rol spelen in ons gezin en zeker bij mij. Ik was erdoor gefascineerd. Dat je als politicus een snelweg kon afsluiten, zoals Den Uyl destijds deed met de autoloze zondagen, vond ik fantastisch. En dan die grote demonstraties in Den Haag en Amsterdam tegen de kernwapens, reken maar dat dat indruk maakt op een puber uit Breda. De opwindende, de barricades en de felle discussies, die zijn voor mij voor altijd verbonden met de politiek. In die zin mis ik dat wel, klopt.'

Waarom het idee van een schaduwkabinet, dat u een paar maanden geleden lanceerde?

'Het is een oud idee, ontleend aan Den Uyl die in de jaren zeventig samen met PPR en D66 een dergelijk kabinet vormde. Wat mij voor ogen staat, is een schaduwcoalitie van een nieuwe generatie bestuurders die weten hoe de maatschappij werkt en die komen met alternatieven die de samenleving sterker maken. In Engeland is het een begrip. Daar worden de jaren in de oppositie gebruikt om nieuwe plannen te ontvouwen,

met nieuwe mensen en nieuwe ideeën. Waarom zou dat bij ons niet kunnen? Ik vind het jammer dat het plan zo lauw werd ontvangen. Maar zo werkt de politiek, soms win je, soms verlies je.'

Geldt dat ook voor het 10 Puntenplan dat u lanceerde bij uw kandidaatstelling voor de Eerste Kamer?

'Dat ligt anders. Het plan was bedoeld om het profiel van de Eerste Kamerfractie aan te scherpen. Het mag niet gebeuren dat onder het mom van bezuinigingen het sociale stelsel tot op het bot wordt afgebroken. Dat mensen vanwege hun afkomst of religie tot tweederangsburgers worden gedegradeerd. Of, om een ander punt te noemen, dat sociale huurders de dupe worden van huurliberalisatie en van de onwil om iets aan de hypotheekrente te doen. Met elke vezel die ik in me heb, zal ik mij daartegen verzetten. De PvdA ontleent van oudsher zijn bestaansrecht aan het streven naar verheffing en sociale rechtvaardigheid, dat is waarom de mensen op ons stemmen. In het 10 Puntenplan heb ik daar nog eens op gewezen, je moet het zien als een poging tot inspiratie van de partijtop. Ik heb niet de indruk dat het achteloos terzijde is geschoven.'

Toch zei u tijdens uw nieuwjaarspeech dat het kabinetsakkoord voor 60 procent ook 'ons akkoord zou zijn geweest'. Hoe valt dat te rijmen met de stevige kritiek die u heeft op het kabinet?

'Een voorbeeld. De Wet Werken naar Vermogen (Wwnv) bevat interessante uitgangspunten. Al die re-integratietrajecten hebben niet gebracht wat we hoopten, dus vind ik de gedachte om werkgevers verantwoordelijk te maken voor de onderkant van de arbeidsmarkt op zich goed. Zoals ik ook toejuich dat het kabinet de jeugdzorg wil decentraliseren. Dat roep ik al tien jaar. Als wethouder zie ik van dichtbij hoe dramatisch het is gesteld met die sector. De grotere aandacht voor veiligheid, idem dito. Ik heb niks tegen cameratoezicht, samenscholingsverboden of preventief fouilleren. Preventie werkt alleen als je repressief de zaken op orde hebt. De rotjochies moet je stevig aanpakken, maar tegelijk een kans bieden om uit de criminaliteit te komen mid-

'Als enige van de grote steden kennen we in Tilburg geen Vogelaarwijken. Daar ben ik echt trots op'

dels scholing of werk. Dus op zich kan ik me vinden in deze maatregelen, alleen pakt het kabinet de uitwerking faliekant verkeerd aan. De Wwnv gaat gepaard met grote bezuinigingen op uitgerekend de meest kwetsbare groepen op de arbeidsmarkt. Hier in Tilburg hebben we een SW-bedrijf waar drieduizend mensen werken. Dat loopt uitstekend, 60 procent van de werknemers werkt bij andere bedrijven. Zoals het er nu naar uitziet moeten we door de bezuinigingen tweeduizend man uit de sociale werkvoorziening halen. Volgens het kabinet kunnen die gewoon bij een bedrijf aan de slag. Dat is een ernstige misvatting. Werkgevers zullen mensen met een arbeidshandicap alleen aannemen met loonsuppletie. Het is geen hervorming, het is kaalslag.'

Wat is de reden dat de PvdA in Tilburg zo succesvol is?

'We werken heel hard en zijn uiterst kritisch op onszelf. Regelmatig nodig ik aan deze tafel mensen uit – zowel partijleden als buitenstaanders – om te horen wat er leeft in de stad en of we de goede antwoorden hebben op de problemen die er leven. Gezellig zijn die bijeenkomsten bepaald niet, ik word zo ongeveer gevierendeeld. Maar het houdt ons scherp. Het is dus belangrijk om je eigen kritiek te organiseren. Verder laten we ons zo vaak als mogelijk voeden door verhalen van de mensen in de straat. Je moet proberen zo dicht mogelijk onder hun huid te kruipen. De verhalen proberen we in beleid te vertalen. Daarin schuilt de kracht van de PvdA; luisteren, de boel bij elkaar houden en dicht bij de mensen staan. Als politicus moet je zichtbaar en aanspreekbaar zijn. En eerlijk zijn over je successen, maar ook over wat mislukt is. Gelukkig hebben we een goed verhaal in Tilburg. Het aantal arbeidsplaatsen is de afgelopen jaren met 25.000 gestegen, de werkloosheid is gehalveerd en als enige van de grote steden

kennen we geen Vogelaarwijken. Daar ben ik echt trots op. Een andere pijler onder het succes is onze verkiezingscampagne geweest. Het kostte me bijna mijn leven, zo intensief was het, maar het was alleszins de moeite waard.'

Hoe hebben jullie het aangepakt?

'Een paar jaar voor de verkiezingen is een permanent campagneteam gevormd, dat als eerste daad de reclameborden voor de affiches reserveerde. Daar kun je niet vroeg genoeg mee zijn. Met het team hebben we regelmatig gebrainstormd over de thema's van onze campagne. Wat zijn onze sterke punten? Waar zetten we op in? De sterke punten heb ik zojuist aangestipt, het gaat goed met de stedelijke economie en met de stadsvernieuwing. Een mogelijk zwak punt was dat we door een paar affaires, waaronder die met het Midi-theater, als enigszins regentesk werden ervaren. Onder de Tilburgenaren heb ik bepaald niet het imago van een regent. Dus kwam mijn kop op de affiches met de tekst: "Jan, zeker nu". Daarmee koppelden we de inhoud aan een persoon. De politiek moet een gezicht hebben, bij voorkeur een aibaar gezicht. Onze campagne was gestoeld op de steekwoorden "beloofd" en "waargemaakt". Dus eerlijk zijn over wat we hebben beloofd, wat daarvan is gerealiseerd en wat niet. Verder hebben we veel tijd besteed aan fondsenwerving en aan het werven van vrijwilligers. En dan de straat op, elke dag weer. Ik had me voorgenomen 50.000 inwoners de hand te schudden, een dag voor de verkiezingen heb ik, samen met zo'n 150 vrijwilligers, dat aantal gehaald, zij het met de tong op de schoenen. Tussendoor heb ik getwitterd, gefacebookt en gehyved dat het een aard had.' ■

initiatieven uit de partij

Anne Graumans en Nienke Rooijackers tekenen de komende tijd bijzondere verhalen van PvdA-leden op in hun digitale PvdA-Plakboek. Het plakboek moet een weergave gaan bieden van de gedeelde waarden en liefde voor de sociaaldemocratie. In *Rood* doen zij hiervan verslag. Deel I: Ton van Schelven en Freddy Kapper over het Zwerfkamp in 1949.

Tekst Anneke Graumans

De oproep in de vorige *Rood* was voor Ton van Schelven en Freddy Kapper aanleiding om het Plakboek te mailen over hun belevenissen in 1949. Samen met dertig andere AJC'ers zwierven ze dat jaar al zingend, dansend en musicerend door de omgeving van Apeldoorn en Vierhouten, sliepen in tenten en verzorgden optredens, onder meer voor Koos Vorrink. De vriendschappen die toen ontstonden, bestaan nu nog steeds. Een middag bij hen thuis in Delft levert anekdotes, mooie foto's en dierbare herinneringen op.

'7 dagen op stap met 30 vrolijke vagebonden' zo begint het door Jo van Wurmond geschreven verslag van het zwerfkamp dat in 1949 door de Arbeiders Jeugdcentrale (AJC) werd georganiseerd. Nu, 62 jaar later, kijkt Ton van Schelven er met warme gevoelens op terug: in het kamp leerde ze

haar man kennen. Ze weet nog goed hoe ze in die tijd naar het kamp uitzag. Ze zong al een paar jaar in het Amsterdamse koor 'De Wielewaal' onder leiding van Carla Kohnstamm, maar was nog nooit meegevraagd op het zwerfkamp. 'Wilde je er in aanmerking voor komen, dan moest je drie van de volgende vier dingen goed kunnen: zingen, volksdansen, muziek maken en het lekenspel (toneel). Carla Kohnstamm, leidster van het zwerfkamp, selecteerde de deelnemers. Zij was dirigent van de koren die optraden tijdens de jaarlijkse Pinksterkampen. Ik was erbij toen 'De Wielewaal' onder haar leiding mocht zingen op de VARA-radio tijdens Oudejaarsavond in 1945:

*Wie is, wie is de vrije mens,
Die rijkdom en macht zich nimmer wenst,
Die steeds naar waarheid streeft
Nooit ander' wil naleeft,
Dat is de vrije mens.'*

Freddy en Ton waren beiden al voor de oorlog lid van de AJC, Ton in Delft en Freddy in Amsterdam-Oost. Tijdens de oorlog ging de AJC in Delft, onder het mom van een boekenclub, voorzichtig verder, in Amsterdam niet. Freddy: 'Daags na het einde van de oorlog kwam de AJC bij ons thuis om te vragen of ik weer lid wilde worden. Veel van mijn vriendinnen waren niet teruggekomen uit de concentratiekampen. Het was zo'n stille en verdrietige tijd. Tegelijkertijd wilde je na die lange hongerwinter en de oorlog, die zo'n zware wissel op je leven hadden getrokken, weer leven. Voor mij betekende dat ik weer wilde zingen en muziek wilde maken.'

Het zwerfkamp begon in Ommen, waar het op te voeren programma werd ingestudeerd. Van Ommen trok de groep vrolijke vagebonden verder en deed ook Apeldoorn aan. In het openluchttheater

PLAK BOEK

PvdA

aldaar bracht de groep een lied ten gehore dat de krant *Trouw* destijds niet kon waarderen:

‘Vreemd was een der liederen. Nadat men daarin uit rijden was gegaan op een paard zonder romp en een ezel zonder staart, eindigde het met het onsmakelijke, zelfs onchristelijke: “Zo rijden wij met ons gezin, regelrecht de hemel in.” Het zingen hiervan was geen goede tijdsbesteding.’ (*Trouw*, 21 juli 1949).

Het zwerfkamp trok verder. Onderweg werd al lopend muziek gespeeld, het papier waarop de noten stonden, werd op de rug gespeld van degene die voor je liep. De vorsten hadden geen noten nodig. In Vierhouten beleefde de groep het hoogtepunt van de reis. Koos Vorrink verbleef er op dat moment om te herstellen van een ongeluk. De laatste dag van het kamp zouden de vrolijke vagebonden voor hem optreden. Jo van Wurmond beschrijft het als volgt in zijn verslag:

‘We vonden Koos in zijn huisje, dat van zijn oorspronkelijke plaats naar de Voorpost was overgebracht. Hij was erg blij dat we er waren. Een bank naast de Voorpost werd de eretribune, het pad werd tot podium bevorderd. Toen ontrolde aan zijn ogen ons programma, dat nog nooit zo goed gedraaid had als juist die keer.

Digitaal boek

Bijzondere verhalen van PvdA-leden worden de komende maanden opgetekend door Anne Graumans en Nienke Rooijackers in het PvdA-Plakboek. Korte radio-documentaires, ontmoetingen, prenten en brieven vormen de input voor een digitaal boek dat een weergave moet gaan bieden van de gedeelde waarden en liefde voor de sociaaldemocratie. Elke maand hebben ze een nieuw thema, het eerstvolgende is de VARA, daarna volgen ‘jong zijn in de politiek’, de rooie vrouwen en ‘de secretaresse van...’. Heeft u een bijzonder verhaal of foto’s, of kent u mensen van wie u het verhaal wilt optekenen? Laat het hun weten via plakboekpvd@gmail.com.

Koos werd zo veel mogelijk bij ons spel betrokken, wat vooral bij het lekenspel goed ging. Ton en Jan gingen als zwervers naast Koos op de bank zitten en speelden zo een poosje door...’

In 1952 trouwden Ton en Freddy. Volgens goed gebruik trouwden ze tijdens het Pinksterkamp in Vierhouten opnieuw, samen met andere stellen die in dat jaar in het huwelijk waren getreden. ‘Natuurlijk onder de meiboom, met de mooie linten, de zang en het samenspel. Alle meisjes droegen nieuwe jurken en zagen er op hun mooist uit. Tijdens de optredens en lezingen was het muisstil in het openluchttheater, zelfs als het begon te regenen, bleef iedereen zitten.’

De vriendschappen uit het zwerfkamp van 1949 bestaan nog steeds, 50 jaar na dato kwamen zelfs nog 30 van de destijds 32 deelnemers met aanhang naar de reünie. Daar zongen, musiceerden en volksdansten zij weer en werd onder hilarische omstandigheden het lekenspel *De taart en de pastei* opgevoerd.

Ton en Freddy zijn nog lang actief geweest in Vierhouten. Met vrienden en vriendinnen kwamen zij elk weekend in Vierhouten bij elkaar en werd er geklust. Freddy heeft een paar jaar tijdens de zomer de administratie gedaan van het kampeerterrein ‘De Boomgaard’ en Ton heeft geklust. ■

leden aan het woord

Energiek en betrokken

Ze zijn allen lid van de PvdA, maar wat betekent dat voor hen?

Nieuwsgierig naar hun drijfveren ging *Rood* bij hen langs.

Tekst Jurjen Fedde Wiersma Foto's De Beeldredactie

‘We kleurden
Brabant rood’

**Remmert van Haaften (25, Tilburg)
en Mark Nuiver (33, Breda)
campagnecoördinatoren voor de
Provinciale Statenverkiezingen in
Noord-Brabant**

‘**T**oen ons werd gevraagd of we ons wilden inzetten voor de campagne, hoefden we daar niet lang over na te denken. De urgentie was groot. We beseften goed dat deze verkiezingen draaiden om het voorkomen van een rechtse meerderheid in de Eerste Kamer. We wisten ook dat het geen makkelijke klus zou worden. Het kabinet tilde alle pijnlijke maatregelen over de verkiezingen heen. Aan ons de taak om mensen daarvan bewust te maken.

Vier maanden werkten we hard om ons verhaal voor Brabant zo goed mogelijk voor het voetlicht te krijgen: werk voor iedereen, duurzame ontwikkeling en een gezonde en veilige leefomgeving. In de media, via bijeenkomsten en werkbezoeken, maar vooral door op straat het gesprek aan te gaan. De enorme inzet van de vele actieve leden in de Brabantse dorpen en steden

was daarbij van onschatbare waarde. Van Cranendonck tot Moerdijk en van Middelbeers tot Cuijk kleurden onze mensen Brabant rood. Andere partijen keken daar soms met enige jaloezie naar. Zelf gingen we ook regelmatig de straat op. We merkten dat mensen weer positief reageerden op ons verhaal dat de sterkste schouders de zwaarste lasten zouden moeten dragen, dat je er met z'n allen niet gelukkiger van wordt als je alles overlaat aan de markt, dat de rekening van de crisis eerlijk moet worden gedeeld.

Met het canvassen hebben we zeer positieve ervaringen. Mensen zijn aangenaam verrast dat de politiek naar hen toekomt. Of we klaar zijn voor de volgende campagne? We zouden het zo weer doen. Het is machtig mooi om het verhaal van de sociaal-democratie te mogen vertellen.’

‘Opstropen die mouwen’

Jordi Buisman (23), voorzitter JS Rijnmond, student marketing-management, bestuurslid Homonetwerk

‘Solidair zijn met mensen die met tegenslag kampen, en beseffen dat het ook jezelf en je omgeving niet altijd voor de wind zal gaan. Dat is mijn ideaal. Iedereen is gelijk. Als voorzitter van de JS Rijnmond streef ik naar een divers ledenbestand met zo veel mogelijk leden die meehelpten met het organiseren van onze activiteiten en naar onze formele en informele activiteiten komen, zoals onze jaarlijkse ‘paasfondue’. De JS in Rotterdam gaat samenwerken met andere politieke jongeren en met maatschappelijke organisaties. Daar ben ik erg trots op. Zo gaan we op Rotterdamse middelbare scholen – van vmbo tot en met vwo – debatten organiseren. Met uitzondering van de SGP-jongeren doet iedereen mee. De JS heeft dat landelijk niet eerder van de grond kunnen krijgen. Nu in

Rotterdam dus wel, met een groot afsluitend debat in de raadzaal van de gemeente.

Eind dit jaar, begin volgend jaar hoop ik samen met het Homonetwerk met een “roze” ombudsteam van de PvdA te komen. Veel over geweld tegen homo’s blijft nu nog te lang onopgemerkt, en dat is pijnlijk. We moeten snel in de gaten hebben wat er speelt. Juist als het gaat om zoiets onverteerbaars als het wegpesten van homo’s door buurtbewoners, moeten politici zich niet pas laten gelden als het kwaad al is geschied. Het mooie van het ombudswerk is dat vriend en vijand het waarderen als je zichtbaar ergens mee aan de slag gaat. Die zichtbaarheid is zó belangrijk. Poten in de modder en opstropen die mouwen, is mijn motto.’

‘Ik gruw van dit kabinet’

Sonja Mäkel (41) was bestuurslid in 's-Hertogenbosch, is zzp'er en werkt als interim p&o-professional in Bilthoven

‘In een politiek geëngageerde familie leerde ik van jongs af aan dat de wereld groter is dan het gezin waarin je opgroeit. Mijn ouders zaten in oudercommissies op school en in het bestuur van de sportvereniging. Zelf ben ik trainer van een jeugdteam softbal geweest en jarenlang vrijwilliger voor Amnesty International. De maandelijkse informatiestand in Den Bosch bemannen, discussieavonden organiseren en met de collectebus langs de deuren gaan. Ik ben eerst jarenlang “slapend lid” van de PvdA geweest, toen vier jaar bestuurslid van de afdeling in Den Bosch en nu weer slapend. Ik ben onlangs verhuisd naar Bilthoven en ik zou het toejuichen als de afdeling mij binnenkort zou bellen als nieuwe buurtgenoot die lid van de PvdA is.

Ik heb het idee dat de partij niet altijd even toegankelijk is voor wie iets wil doen, als ik even een kritische noot mag kraken. Eigenlijk zou iedere afdeling nieuwe inwoners van hun gemeente moeten benaderen of zij wel eens actief zijn geweest voor de partij. Alleen als ze PvdA-lid zijn natuurlijk. Ik gruw van dit kabinet. Je zal maar afhankelijk zijn van een persoonsgebonden budget (pgb) en deze regering voor je kiezen krijgen. Je kunt ook besluiten geen dure straaljager aan te schaffen, denk ik dan. Zo’n pgb biedt mensen nou juist die handvatten om je leven zelf vorm te geven. De PvdA staat daar pal voor. Slapend of actief blijf ik de partij dan ook trouw. Wij zijn de enige partij die daadwerkelijk iets heeft bereikt op het gebied van solidariteit en rechtvaardigheid.’ ■

De Griekse crisis legt de zwakke punten van de euro genadeloos bloot. Critici voorspelden het al bij de invoering: een monetaire eenheid zonder politieke eenheid is vragen om moeilijkheden. Ronald Plasterk blijft in de euro geloven, econoom Arjo Klamer denkt dat de euro op termijn gaat verdwijnen en monetair econoom Edin Mujagic ziet er de toekomst somber van in.

Tekst Bart de Koning

Overleeft de euro Griekenland?

‘Weldra sterft de euro,’ schreef Arjo Klamer bij de invoering van de euro in 2002 in *De Groene Amsterdammer*. De econoom voorspelde daarin de huidige crisis vrijwel exact: er zouden ‘Argentijnse toestanden’ komen met een land dat failliet gaat, omdat het zijn pensioenverplichtingen niet kan nakomen. Klamer voorzag ook ‘gedonder met onverantwoordelijke overheden die te gemakkelijk toe-

geven aan veeleisende vakbonden en de eigen begroting uit de hand laten lopen’. De rest van Europa zou moeten bijspringen, tot woede van de Noord-Europese belastingbetalers.

Als Ronald Plasterk deze profetische woorden krijgt voorgelegd, reageert hij onderkoeld: ‘Ik heb in 1992 in *Socialisme & Democratie*, samen met Paul Bordewijk, al een verhaal geschreven dat de politieke consequenties van de euro onvoldoende waren doordacht.’ Een groot deel van de Kamer heeft

volgens Plasterk zitten slapen toen Griekenland toetrad tot de euro, waaronder ook Geert Wilders. Bij navraag meldt Klamer dat hij al in 1991 in *de Volkskrant* waarschuwde voor de naderende problemen met de euro. Lachend: ‘Dat was nog ietsje eerder.’

MUNTUNIE HERZIEN

Hoe het ook zij, beiden zijn het erover eens dat de huidige problemen met de muntunie voorkomen hadden kunnen worden. Maar over hoe het verder moet, zijn ze het fundamenteel oneens. Klamer denkt dat regionale of nationale munten de euro op termijn zullen vervangen. Plasterk gelooft wél in de euro, maar vindt dat de muntunie herzien moet worden. Het stabiliteitspact moet strenger: ‘Duitsland en Frankrijk hebben zelf het slechte voorbeeld gegeven door de begrotingsregels tijdelijk even tussen haakjes te zetten. Dat mag nooit meer.’ Verder moeten euro-landen meer ‘bij elkaar in de keuken kijken’ en zorgen dat hun economieën concurrerend blijven, om Griekse toestanden in de toekomst te voorkomen. ‘Maar dat mag geen achterdeurtje worden voor Europa om allerlei zaken Europees te gaan regelen, zoals sociale zekerheid en pensioenen. Dan zou je een soort Europees gemiddelde krijgen. Daar

gaat Nederland waarschijnlijk op achteruit en dat willen we niet. Bovendien zijn er nu overal rechtse regering aan de macht en dan weet je wel waar het op uitdraait: niet investeren in onderwijs, maar gaan sleutelen aan het ontslagrecht.' Eerst moet Griekenland hervormen, vindt Plasterk: 'Om te beginnen met die dingen die ook in een nachtwakersstaat normaal zijn: ze moeten belasting innen, de boeken moeten kloppen, er mag geen corruptie zijn. We moeten eerst in Griekenland orde op zaken stellen, hoe zuur het ook is. Je kunt dat niet laten zitten, anders is het een slecht signaal voor andere landen, zoals Portugal en Ierland.'

DRACHME WEER INVOEREN

Die harde aanpak van de Grieken snijdt Klamer door zijn ziel: 'Er wordt meedogenloos op ingehakt. Het zijn precies dezelfde maatregelen die Chili onder Pinochet invoerde. Toen was de wereld te klein, nu zijn er ook linkse politici die er gezellig aan meedoen.' Klamer vindt het 'heel erg' dat ook de PvdA pleit voor harde hervormingen in Griekenland: 'Dat treft vooral de zwakkeren, de corrupte machthebbers tref je er niet mee.' Klamer gelooft niet in het neoliberalistische ideaal van globalisering. Hij is ervan overtuigd dat het allemaal draait om regio's, zoals Silicon Valley en het Westland. Dat zijn overzichtelijke gemeenschappen in een flexibele wereld. En daar horen lokale munten bij: 'Geld is niet alleen een ruilmiddel, het is ook een bindmiddel.'

Hij is er ten diepste van overtuigd dat de muntunie 'een tijdelijke zaak is'. Klamer: 'Politici stapelen nu de ene noodmaatregel op de andere, maar het is allemaal ad hoc. Ze zijn zo gecommitted, de euro is een ideologie geworden.' Willem Vermeend opperde onlangs dat Griekenland de drachme weer moet invoeren. Klamer ziet er wel wat in: 'Uit de euro stappen zou een oplossing kunnen zijn, als dat goed wordt begeleid. Dan worden

ze heel goedkoop voor ons: dan gaan we er veel olijfolie kopen en kunnen we er op vakantie.' Wat Klamer betreft is een Griekse exit pas het begin: 'De Duitsers gaan genoeg krijgen van de euro, vooral als de inflatie straks gaat inzetten. Inflatie is niet te bestrijden in zo'n muntunie. De Duitsers gaan er echt genoeg van krijgen.'

INEFFICIËNTE GRIEKSE OVERHEID

Monetaire econoom Edin Mujagic is – in tegenstelling tot Klamer – altijd een warm voorstander geweest van de euro, maar ook hij ziet de toekomst van de munt somber in. In augustus verschijnt van zijn hand een boek over de euro. 'Het echte probleem is niet dat Griekenland zo veel schulden heeft. Het land heeft genoeg bezittingen om te verkopen en zijn schulden af te lossen. De Griekse economie en de inefficiënte overheid zijn het echte probleem.' Dat is een structureel probleem in veel Europese landen. 'Bij het begin van de euro was de hoop dat alle landen naar elkaar toe zouden groeien, maar de verschillen zijn de afgelopen elf jaar alleen maar groter geworden.' Ook in goede jaren zijn de zuidelijke economieën niet hervormd. Mujagic betwijfelt of dat nu wel gaat lukken. De Griekse welvaartstijging sinds de toetreding tot de euro is een zeepbel gebleken. Bij serieuze hervormingen zullen ze in feite terug moeten tot het niveau van 1999. 'Ze gaan dus jaren van inkomensdaling tegemoet. Dat is voor de Grieken, denk ik, niet acceptabel.' Maar het moet wel om de muntunie te redden: 'Als het onderliggende economische probleem niet opgelost wordt, vrees ik dat het hele Europese project slachtoffer van deze crisis kan worden.' Zo ligt nu het vrije verkeer van personen in Europa onder vuur. 'Dat is een van de pijlers van Europa, dat is voor Nederland heel belangrijk geweest. Het hele project Europa kan de mist ingaan.' ■

In het nieuws

Kamer blijft kritisch over hulp Griekenland

Volkskrant, 13 juni

De Tweede Kamer blijft bijzonder kritisch over nieuwe hulp aan Griekenland. (...) PvdA-Kamerlid Ronald Plasterk zegt dat hij dinsdag in het Kamerdebat zeker nog niet akkoord kan gaan. 'Geen blanco cheque. We zullen de minister vragen als inzet te kiezen dat de banken hun bijdrage fors leveren, dat is een voorwaarde voor voortgezette leningen van publiek geld. De minister zal met een onderhandelingsresultaat terug naar de Kamer moeten voordat Nederland er ja of nee op zegt.'

Ooit houdt het op met de euro

Volkskrant, 8 mei 2010

De Rotterdamse econoom Arjo Klamer is ervan overtuigd dat de euro implodeert. 'Misschien waait het deze zomer nog over. Maar er komt een moment dat de oude munten weer worden ingevoerd', zegt hij. De onoverkomelijke technische en logistieke hobbels die andere economen zoals Willem Bouter voorzien – zoals het terugwisselen van de door elkaar geraakte munten en bankbiljetten – wuift hij weg. (...) 'Als Griekenland er een zootje van maakt, dan daalt de nieuwe drachme in waarde. Het marktmechanisme bepaalt weer de welvaart van een land.'

Strijd om de euro is nu pas begonnen

Volkskrant, 5 mei 2010,

Opinie Edin Mujagic

'Europa heeft de euro op de korte termijn gered en daarmee zichzelf wat tijd verschaft om terug naar de vergaderzaal te gaan en nu te komen met een structurele, uitvoerbare, geloofwaardige en ook op langere termijn betaalbare oplossing. Slaagt Europa daar niet in, en Europa heeft de wind flink tegen, dan kan het zo zijn dat we over een paar jaar tot de conclusie zullen moeten komen dat 9 mei 2010 (toen een noodfonds Europese landen in financiële problemen, redactie) voor het begin van het einde was van de eurozone zoals we die nu kennen. De ironie van dat scenario zou zijn dat 9 mei de Dag van Europa is.'

65 jaar PvdA

Op 9 februari 2011 bestond de PvdA 65 jaar. Om de 1 mei-vinging in Zwolle werd uitgebreid stilgestaan bij dit heuglijke feit. Ook werd er feestelijk teruggeblikt op de verworvenheden van de sociaaldemocratie. Een fotoverslag.

Tekst en foto's Boy van Dijk

Gewapend met microfoon trekt Job Cohen door de zaal

Feest der herkenning in Zwolle

Manoushka Zeegelaar-Breeveld zorgde voor een prachtige muzikale omlijsting

Op een verjaardag hoort natuurlijk taart

Uniek, Bos, Kok en Cohen in een vermakelijk onderonsje

Staan, voor de Internationale

Op het podium werd teruggeblikt op de roemruchte geschiedenis

Hoe nu verder?

Marleen Barth belicht de verkiezingsuitkomst van de Eerste Kamer en het mogelijk effect ervan. Professor dr. Rinus van Schendelen buigt zich over de vraag of de politisering in de Eerste Kamer zal toenemen.

Tekst Jan Schuurman Hess

Het aantal Eerste Kamerzetels voor de PvdA bleef na de verkiezingen hetzelfde, maar de samenstelling van de lijst zoals die door het congres was vastgesteld, veranderde. Janny Vlietstra, voormalig gedeputeerde van provinciale staten in Drenthe, werd met voorkeurstemmen gekozen. Doordat ook Gelderse en Limburgse PvdA-statenleden op eigen 'regionale' kandidaten stemden, viel Adri Duivesteijn buiten de boot. Marleen Barth, lijsttrekker bij de Eerste Kamer en fractievoorzitter, betreurt de voorkeursactie van haar partijgenoten: 'Het is een adering voor onze fractie dat we Adri Duivesteijn met zijn deskundigheid op het gebied van volkshuisvesting en woningbouw moeten missen. Bovendien heeft Adri al een jaar politieke ervaring met de PVV, en dat zou voor onze fractie van

het allergrootste belang zijn geweest. Het gemis van Adri betekent een stevige klus om die leemte op te vullen.'

Wel is Barth tevreden over de met andere partijen gemaakte afspraken, zoals die met oud-PvdA-senator Jan Nagel, die ertoe leidden dat het rechtse blok in de Eerste Kamer geen rechtstreekse meerderheid behaalde.

BONDGENOOTSCHAPPEN

Over het effect van de uitslag is Barth duidelijk: 'Fracties in de senaat, ook die van coalitiepartijen, zijn formeel niet gebonden aan het regeerakkoord. Ook voor de PvdA in de Eerste Kamer geldt dat wij wetten zullen beoordelen vanuit de inhoud op basis van onze sociaaldemocratische idealen en wat wij van belang achten voor de toekomst van Nederland en de wereld. Tegelijkertijd kun je je toch niet voorstellen dat dit kabinet haar beleid

afhankelijk wil maken van een toevallige stem van de SGP? Toch gebeurt dat straks. Het stelt bezuinigingsmaatregelen voor die stelselmatig de allerzwaksten in de samenleving treffen. Met de IQ-maatregel, de maatregelen voor de sociale werkplaatsen en de bijstand, en nu weer de sanering van het persoonsgebonden budget. Wij hadden ook moeten bezuinigen wanneer we in het kabinet zouden hebben gezeten, maar wij zouden wel pal hebben gestaan voor de meest kwetsbare groepen.' Barth hoopt dat de polarisatie die in de samenleving en Tweede Kamer zichtbaar is, niet doorklinkt in de senaat. Waar mogelijk hoopt zij op bondgenootschappen met regeringsfracties. 'Maar samenwerken moet wel van twee kanten komen.' ■

Politisering van het debat

Echt opmerkelijke zaken tijdens de Eerste Kamerverkiezingen zijn er niet gebeurd, volgens professor dr. Rinus van Schendelen, politicoloog en bestuurskundige aan de Erasmus Universiteit in Rotterdam. 'Iedere verkiezing is interessant, en deze ronde voor de Eerste Kamer was dat zeker ook, maar niet omdat er vanuit het staatsrecht of vanuit de politicologie iets opmerkelijks is gebeurd. Het was spannend, omdat het ging om de vraag of het kabinet erin zou slagen in de Eerste Kamer structureel een meerderheid te behalen. Maar dat is niet gebeurd; er zullen steeds wisselende meerderheden zijn in de senaat.'

Op de vraag of de politisering van het debat in de Eerste Kamer zal toenemen, reageert Van Schendelen laconiek. 'Een debat doet niemand kwaad. Er zullen vast ook moties worden aangenomen, waarop het kabinet zal reageren met een dooddoener als "we nemen het mee in de overwegingen". Maar het gaat in de Eerste Kamer om wetgeving, en die zal, binnen de traditie en de cultuur van de Eerste Kamer, voor de overgrote bulk worden goedgekeurd. Ik verwacht geen toename van Nachten van Wiegel, of Schmelzer.'

De kenmerken van een vitale afdeling? Vice-partijvoorzitter Bert Otten somt ze vlot op: 'Focus, experimenteerdrift en brede betrokkenheid. Gezamenlijk activiteiten ondernemen, mensen durven aanspreken, een duidelijke agenda en ruimte om fouten te maken.' Over PvdAVooruit! en de stand van zaken in de permanente campagne.

Tekst Jurjen Fedde Wiersma

An vitale afdelingen geen gebrek binnen de PvdA. Door die nadrukkelijk in de schijnwerpers te plaatsen wil het partijbureau energie losmaken die aanstekelijk moet werken voor afdelingen die om welke reden dan ook zijn ingedut. Hiervoor is het project 'PvdA Vooruit!' in het leven geroepen. Otten is namens het partijbestuur de drijvende kracht. 'Vooruit! staat voor beweging, enthousiasme, positieve energie, sprankelen, van onderop, reuring, wrijving, meedoen en actie. Voor afdelingen die bruisen, veelvuldig op straat te vinden zijn en ludieke activiteiten organiseren.' Otten moedigt afdelingen aan om initiatief te tonen en om vooral niet te schromen te experimenteren. 'Vooruit! staat voor afdelingen die met hun poten in de modder staan. Met ombudswerk, door de deuren langs te gaan, door continu politiek talent te scouten, door borrels te organiseren, door hun 'best practices' via onze website te delen met andere afdelingen, door een actief vrijwilligersbeleid.'

HET WIEL NIET OPNIEUW UITVINDEN

Op de website van Vooruit! laten afdelingen in woord en beeld zien waar ze in uitblinken en hoe andere afdelingen daarmee aan de slag kunnen gaan. Voorbeelden die inspirerend en kopieerbaar zijn voor leden en kaderleden. Het idee is simpel: door goede voorbeelden in de schijnwerpers te plaatsen, hoeven andere afdelingen het wiel niet opnieuw uit te vinden.

Otten: 'Eigenlijk wil ik geen voorbeelden noemen, omdat je dan automatisch andere afdelingen tekortdoet, maar als streekgenoot liggen de afdelingen in Doetinchem en Kampen mij erg aan het hart, en ik ben vol lof over hun aanpak in de wijken.'

COMMUNITIES

Het initiatief wordt breed gedragen binnen de partij, licht Otten verder toe. Zo reageert de Adviesraad Verenigingszaken enthousiast en hebben Job Cohen en andere fractieleden hun al steun toegezegd. 'We willen mensen namelijk ook de mogelijkheid bieden bij te dragen aan het inhoudelijke debat in de partij, aan discussie- en ideeënvorming. Tweede Kamerleden nemen daarin het voortouw door over bepaalde onderwerpen online (via mijnPvdA) contact te onderhouden met partijgenoten. We noemen dit "communities".'

Als voorbeeld van zo'n online community noemt Otten een discussie over de toekomst van de arbeidsmarkt. 'Een flexibel contract zie je nu misschien nog als een uitdaging, een stok achter de deur om je continu te ontwikkelen. Maar wat als je net het contract van je eerste huis met een handtekening hebt verzilverd? Wat als een van je vrienden ziek wordt en tijdelijk arbeidsongeschikt raakt? Of je oom na een reorganisatie zijn baan verliest? Is een flexibel contract dan nog steeds zo aantrekkelijk? Hoe kijken we hier als PvdA naar?'

VOORUIT!-TEAMS

De consultants op het partijbureau hebben speciale Vooruit!-teams samengesteld die hulp kunnen bieden om een afdeling in beweging te krijgen. Otten: 'Als een afdeling deze hulp vervolgens opzieschuift, dan moet je op een gegeven moment afscheid van mensen durven nemen. Het is 2011, we willen jong en oud actief betrekken bij onze partij en ze een plek geven. Het moet afgelopen zijn met de vrijblijvendheid. We moeten continu in verbinding zijn met mensen, onze 'buitendienst' op orde hebben. Alleen dan kun je politiek bedrijven, of het nou op lokaal, provinciaal of landelijk niveau is.'

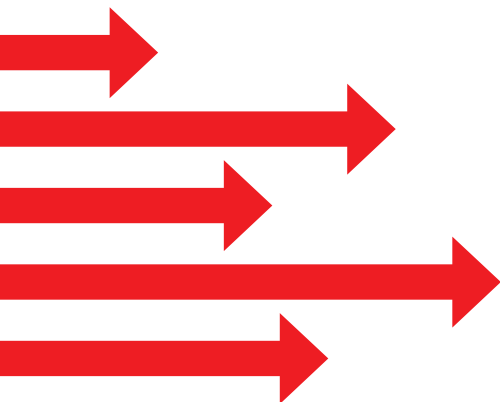
Vooruit!-dagen

De Suze Groenewegschool organiseerde in april voor het eerst de PvdA-Vooruit!-dagen. Er waren tal van workshops voor zowel leden als functionarissen, best-practices; er was uitwisseling, en natuurlijk gezelligheid. Natuurlijk moeten de volgende Vooruit!-dagen nog beter worden. En er zijn plannen voor een Vooruit!-festival op de jaarlijkse ledendag in Den Haag. Hoe gaan we dat doen? Wat moet er gebeuren? Wat moet er op het programma staan? Wat moet de locatie zijn? Laat het weten aan Egon Adel, medewerker op het partijbureau. Denk mee! E-mail: opleidingen@pvda.nl of eadel@pvda.nl.

Data nieuwe Vooruit!-dagen: zaterdag 1 oktober in Meppel; zaterdag 8 oktober in Utrecht; zaterdag 15 oktober in Tilburg.

Straten-Generaal

Onze campaigners zijn nu al de messen aan het slijpen voor onze jaarlijkse actiedag rond Prinsjesdag: de Straten-Generaal. Dit jaar vindt deze actie plaats op 17 september, de zaterdag voor Prinsjesdag. Traditiegetrouw gaan landelijke en lokale PvdA'ers dan massaal de wijken in om met mensen te discussiëren over het kabinetsbeleid en over onze eerlijke alternatieven. Dit jaar staat deze dag in een helaas onvermijdelijk daglicht: de maatregelen van het kabinet-Rutte gaan nu echt pijn doen en het verzet groeit.

Energie losmaken in de vereniging

Verkiezingen of geen verkiezingen, de PvdA voert het hele jaar door campagne voor een eerlijker Nederland. Zes medewerkers op het partijbureau houden zich fulltime bezig met deze 'permanente campagne'. Alternatieve, eerlijke voorstellen van onze volksvertegenwoordigers worden door hen ondersteund met acties. Andere werkzaamheden behelzen het geven van canvastrainingen, het ondersteunen van de afdelingen met hun eigen acties, en bijvoorbeeld ook het coördineren van campagnemateriaal.

SOCIALE WERKVOORZIENINGEN

De meest in het oog springende, succesvolle actie is die tegen de onevenredig harde bezuinigingen op de sociale werkvoorzieningen. Deze voorgenomen bezuinigingen maken onderdeel uit van een veelbesproken bestuursakkoord tussen Rijk en gemeenten. Wethouders van alle partijen, vakbonden, de PvdA en

andere oppositiepartijen hebben massaal actie gevoerd tegen deze oneerlijke bezuinigingen op mensen met een arbeidshandicap. Op 8 juni mondde dit wekenlange protest uit in een grote manifestatie voor het congres van de Vereniging van Neder-

Het hele jaar door campagne

landse Gemeenten, waar de gemeenten stemden over het akkoord. Ook in de weken ervoor staken onze campaigners de getroffen WSW'ers en Wajongers een hart onder de riem bij soortgelijke acties. En met succes: de gemeenten stemden in met het bestuursakkoord, maar niet met het onderdeel over de sociale werkplaatsen.

ONDERWIJS EN VERVOER

Verder wisten onze Tweede Kamerleden Jacques Monasch en Tanja Jadnanansing zich de afgelopen weken stevast vergezeld van permanente campaigners en een 'rood leger' vrijwilligers, tijdens demonstraties van stadsvervoerders en studenten tegen het kabinetsbeleid. Zo sprak Monasch diverse malen de stakende stadsvervoerders in Amsterdam, Rotterdam en Den Haag toe, en stond Tanja Jadnanansing op de barricaden tegen de bezuinigingsvoorstellen op het onderwijs. Bij de onderwijsacties sloegen onze campaigners de handen ineen met de JS. In alle gevallen ging de actie gepaard met een concreet alternatief, zoals het eind vorig jaar gepresenteerde plan 'Kansen geven, kansen grijpen – Voor iedereen een baan die past'. Ook dient de PvdA samen met andere oppositiepartijen een initiatiefwetsvoorstel in om de privatisering van het openbaar vervoer in de grote steden tegen te houden. ■

Max van der Stoel was voor velen een groot voorbeeld, een inspiratiebron. Zo blijkt wel uit de reacties van Job Cohen, Lilianne Ploumen en Frans Timmermans op zijn overlijden. Frans Timmermans, die zijn zoon naar hem vernoemde, sprak onderstaande rede uit tijdens de herdenking van zijn politieke voorbeeld.

Max van der Stoel (1924-2011)

'Max' dood heeft in Nederland niemand onberoerd gelaten; ook internationaal heeft zijn dood veel aandacht gekregen. Nederland rouwt om een man met grote verdiensten voor zijn land en voor de wereld. Maar er is meer, zo merk ik. Nederland ziet in Max een man met de deugden die wij met graagte aan ons land, aan onze volksaard verbinden, maar waarvan wij weten dat het maar zeer weinigen gegeven is er ook daadwerkelijk naar te leven.

Max droeg een deel van ons collectieve geweten met zich mee. Door wie hij was en door wat hij deed, gaf hij het voorbeeld van hoe de korte bocht te vermijden, de terloopse generalisatie, de ondoordachte veroordeling. Hij liet zien dat dit meer dan vrome voornemens kunnen zijn en daarmee hield hij ons een spiegel voor, zeker in een tijd dat Nederland alleen nog uit korte bochten lijkt te bestaan.

"Oude Max is heel ziek," zei ik vorige week tegen Jonge Max. Jonge Max heeft Oude Max maar één keer ontmoet, precies een jaar geleden. Zij schelen tachtig jaar en twee weken. Maar Jonge Max weet heel goed, dat hij naar Oude Max is vernoemd. Hij weet ook waarom. 'Oude Max is dood,' zei ik zondag tegen Jonge Max. "Je hoeft niet verdrietig te zijn, pappa," zei Jonge Max. "Kijk, Oude Max leeft," zei hij en wees op de beelden van het NOS-journaal. En ik keek naar jonge Max

Max van der Stoel (Voorschoten, 3 augustus 1924) werkte in de jaren vijftig voor de WBS en was internationaal secretaris van de PvdA. Begin jaren zestig was hij lid van achtereenvolgens de Eerste en Tweede Kamer. Nadat hij in het kabinet-Cals staatssecretaris van Buitenlandse Zaken was, werd hij minister in het kabinet Den Uyl (1973-1977). Na een korte terugkeer op Buitenlandse Zaken in het kabinet Van Agt-II (1981-1982) was Van der Stoel drie jaar hoofd van de Nederlandse vertegenwoordiging bij de VN in New York. In 1991 werd hij voor de VN aangesteld als speciaal rapporteur voor de mensenrechten in Irak. Ook werd hij voor het leven benoemd tot minister van Staat. Later werd hij de eerste Hoge Commissaris voor de Minderheden van de Europese veiligheidsorganisatie OVSE. Max van der Stoel overleed op 23 april 2011.

en zag dat hij gelijk had. Max' lange en volle leven is afgesloten. Hij sloot zijn ogen in een land dat veel rijker, veel vreedzamer, veel eerlijker is, dan het land waarin hij voor het eerst zijn ogen opende. Maar zou het ook zonder hem zo rijk en vreedzaam zijn geworden? Ik denk het niet. In onze handen rust de taak zijn erfenis recht te doen, en dat is een immense klus.'

Job Cohen noemt de oud-minister en partijgenoot Max van der Stoel 'een sociaaldemocraat in hart en nieren en een baken van rechtvaardigheid in en voor de wereld. Standvastig en bescheiden, idealist en realist. Hij behoorde tot die bijzondere Nederlanders die in hun tijd de wereld een beetje leefbaarder hebben gemaakt.' Cohen zei het een persoonlijk voorrecht te hebben gevonden om hem van nabij mee te maken. 'De Partij van de Arbeid gedenkt hem met diepe dankbaarheid en het grootst mogelijke respect. Ik wens de nabestaanden veel sterkte toe met dit grote verlies.'

Volgens PvdA-voorzitter **Lilianne Ploumen** is met het overlijden van Max van der Stoel 'een monument van de Nederlandse en internationale sociaaldemocratie ons ontvallen'.

Op pvda.nl vindt u een uitgebreide in memoriam:
<http://tinyurl.com/3l8lyvl>

‘De stad waar het Groene Hart klopt,’ zo omschrijft Loes Ypma haar woonplaats Woerden. Ze groeide er op en sinds 2007 is ze er wethouder. Niet voor de PvdA, maar voor Progressief Woerden. ‘Veel buitenstaanders vinden de linkse samenwerking bijzonder, maar voor ons is het inmiddels volstrekt normaal.’

Tekst en foto's Boy van Dijk

mijn stad **Woerden**

GROEN EN GESCHIEDENIS

‘Het mooie van Woerden is dat het de weidsheid van het Groene Hart combineert met het cultuurhistorische. Zo ligt er een Romeins schip in onze haven en herbergt de parkeergarage een drive-in-museum waar op de ene etage de middeleeuwen en de andere de Romeinse tijd wordt belicht. Tegelijkertijd zitten we hier te midden van weilanden waarover we kilometers ver kunnen uitkijken en waar de koeien gewoon buiten grazen. Die samenkomst van groen en geschiedenis maakt Woerden uniek. ‘Ook kent de stad een grote betrokkenheid en een hoog voorzieningenniveau. Met vijftigduizend inwoners hebben we bijvoorbeeld ons eigen ziekenhuis. Die betrokkenheid onder bewoners is een beetje dorps, wat te danken is aan het feit dat Woerden eigenlijk bestaat uit vier kernen. Dat biedt kansen voor een sterke samenleving, onder andere door de belangrijke rol van vrijwilligers.’

PROGRESSIEF WOERDEN

‘Het is goed om in het college te zitten, dat geeft de mogelijkheid het verschil te maken. Sinds de verkiezingen van 2006 doen we dat als Progressief Woerden, een samenwerking tussen GroenLinks en de PvdA. We wilden daarmee het machtsblok van het CDA – traditioneel de grootste partij – doorbreken. We begonnen met het afstemmen van de verhalen van onze woordvoerders, vervolgens hielden we gezamenlijke vergaderingen en uiteindelijk kwamen we met één lijst en één verkiezingsprogramma. ‘Als wethouder ben ik niet van de dossiers, ik wil geen bestuursstijl neerzetten alsof

ik de waarheid in pacht zou hebben. Eerst het beleid bepalen en daarna pas draagvlak creëren, vind ik de verkeerde manier. Er zit zo veel kennis in de samenleving. Niet voor niets ga ik consequent een dag per week de deur uit, op werkbezoek en bij de mensen langs. Wij proberen het anders te doen door voorafgaand aan het bepalen van beleid sectorgesprekken te organiseren, bijvoorbeeld met directeuren uit het onderwijsveld. Maar ook door via een succesvolle site als ikbenwoerden.nl inwoners om ideeën voor bezuinigingsmaatregelen te vragen. Dat vereist bestuurlijk lef, want die ideeën kunnen ook buiten de afgesproken plannen liggen.’

TEGEN DE WIND IN

‘In deze moeilijke tijden van grote bezuinigingen is het, zoals toen ik laatst ging zeilen op het IJsselmeer, tegen de wind in. Af en toe ga je overstag, soms recht op je doel af en tussendoor word je zeeziek. Maar hoe dan ook blijf je je focussen op de horizon, op je doel: kansen bieden aan iedereen en armoede en achterstand bestrijden. ‘Gelukkig biedt de prachtige omgeving van Woerden genoeg plekken om ook tot rust te komen. Daarvan is het Oortjespad enkele kilometers buiten het centrum mijn favoriet. Vroeger zwom ik er en soms ging ik er stiekem barbecueën met wat vrienden. Nu kom ik er met mijn kinderen, bijvoorbeeld op de kinderboerderij. Ook spreek ik er graag af voor mijn werk, omdat de uitgestrekte omgeving je gedachten alle ruimte geeft. Ruimte voor goede ideeën en daarmee hopelijk voor een Woerden waar het nóg prettiger wonen is.’ ■

De PvdA kent een aantal groepen waarin leden zich organiseren rond gemeenschappelijke thema's. Zij geven de partij gevraagd en ongevraagd advies over diverse thema's. Dit keer meer over het PvdA-netwerk Handicap en Beleid.

Tekst Michiel Reijnen Illustratie Moker Ontwerp

'Het moet humaner en eerlijker'

Het netwerk Handicap en Beleid wil dat mensen met een beperking mee kunnen doen aan de samenleving. Een samenleving met toegankelijke gebouwen, voorzieningen en toegankelijk openbaar vervoer, zodat mensen minder op speciale voorzieningen zijn aangewezen.

Het netwerk richt zich op het beleid van PvdA-politici en -bestuurders en heeft door overleg en via amendering op congressen invloed op bijvoorbeeld het verkiezingsprogramma. Tevens spreekt zij de PvdA aan als er een partijbijeenkomst op een bovenverdieping zonder lift wordt georganiseerd. Secretaris José van Rosmalen: 'Uitgangspunten van een toegankelijke samenleving moet je ook in eigen huis waarmaken.'

Het netwerk kijkt daarbij niet alleen naar de PvdA, maar ook naar de mogelijkheden om het kabinetsbeleid te beïnvloeden. Zo werkt de netwerkgroep mee aan de Coalitie voor Inclusie die de ratificatie van het VN verdrag voor mensen met een handicap door Nederland pleit.

SPECIAAL ONDERWIJS

Het werk is er met het aantreden van het kabinet CDA, VVD en gedoogpartner PVV niet makkelijker op geworden. Van Rosmalen: 'De minister van Onderwijs presenteerde verkeerde cijfers over de toestroom naar het speciaal onderwijs, waardoor het leek dat die toestroom helemaal uit de hand was gelopen. Kinderen met en zonder beperking hebben recht op het best mogelijke onderwijs. Bezuinigen op leerlingen die iets extra's nodig hebben, houdt het risico in dat zij minder goed onderwijs en minder goede begeleiding krijgen. Als zij de schoolperiode niet met een diploma afronden, zullen zij minder goed kunnen functioneren in een maatschappij die steeds hogere eisen stelt en waarin we iedereen nodig hebben. Het kabinet geeft hiermee blijk van een ontstellend gebrek aan visie.'

VISIELOOS KORTE TERMIJNBELEID

Voor de begeleiding van mensen met een verstandelijke beperking stelt het kabinet een rigide grens van een IQ van 70 vast

Overige netwerken van de PvdA

Landelijke Adviesgroep Ouderenbeleid (LAO)

De LAO is een adviesgroep die adviseert aan het partijbestuur en aan de Tweede Kamerfractie over de positie van ouderen in de samenleving. Specifieke aandacht wordt geschonken aan welzijn, zorg, wonen, mobiliteit, veiligheid, arbeidsparticipatie, inkomen, pensioenen en Europees ouderenbeleid. Meer weten: peter@petermeijeradvies.nl

Vrouwen in de PvdA

Vrouwen in de PvdA is vanaf 1 mei 2011 dé organisatie binnen de PvdA die streeft naar

emancipatie en participatie van alle vrouwen en mannen. Dit wil zij bereiken in een samenleving die is gebaseerd op vrijheid en gelijkheid in verscheidenheid. Meer weten? pvda-vrouwen@pvda.nl of kijk op www.vip.pvda.nl

De Werkgroep Patiënt Centraal (WPC)

De werkgroep stimuleert het debat over gezondheid en zorg, vanuit een visie die de belangen van patiënten centraal stelt. Ze streven naar een houdbaar, sociaal zorgstelsel. Meer weten: marianm@xs4all.nl of www.wpc.pvda.nl

Homo-emancipatie netwerk

Het homo-emancipatie netwerk, oftewel homonetwerk, wil bereiken dat homo-emancipatie aandacht krijgt op de politieke agenda, binnen de PvdA en daarbuiten. De PvdA moet deelnemen aan de discussie over homo-emancipatie en duidelijke standpunten innemen. Homo-emancipatie is nog lang niet af. Meer weten: www.homo-emancipatie.pvda.nl

De Landelijke werkgroep Milieu, Energie en Economie (LME)

De LME bestaat uit betrokken PvdA-leden die gespecialiseerd zijn in duurzaamheid op

en kijkt niet naar de omstandigheden en de begeleidingsbehoefte. 'Opnieuw een voorbeeld van een hard en visieloos korte termijnbeleid. Deze mensen functioneren mede dankzij de begeleiding. Zij hebben er recht op om niet aan hun lot te worden overgelaten.'

Ten slotte spreekt hij de wens uit dat het persoonsgebonden budget niet wordt afgebroken. 'Mede dankzij Erica Terpstra (VVD) is dit tot stand gekomen, het biedt veel mensen met een beperking de kans op een zelfstandig leven. Draai de klok niet terug en verkwansel het PGB niet!'

TEGENSPEL BIEDEN

Ook in de Eerste Kamer valt genoeg werk te doen. Van Rosmalen: 'VVD, CDA en helaas ook D66 hebben in de Eerste Kamer het vrij parkeren voor mensen met een handicap – een voorstel van oud-Kamerlid Marjo van Dijken – geblokkeerd. Zij willen dit overlaten aan de gemeenten. Ik vrees dat door bezuinigingen hier lang niet overal wat van terecht komt, waardoor mensen met een beperking in hun mobiliteit beknot worden.'

Van Rosmalen beseft dat het voor gemeenten vaak lastig is tegenspel te bieden. 'Maar het is wel hard nodig om het arrogante rechtse kabinet af te remmen en waar mogelijk bij te sturen. Lokaal valt er, zeker bij onze 'eigen wethouders' veel te bereiken. In gemeenten waar ook lokaal rechts de macht heeft, is dat lastiger.'

Het is volgens hem evident dat Nederland beter, humaner en eerlijker kan worden bestuurd dan nu gebeurt. 'Juist in tijden van bezuinigingen is het nodig dat de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen. Dat is en blijft het uitgangspunt van ons netwerk.' ■

Meer weten: j.vrosmalen@online.nl

Draai de klok niet terug en verkwansel het PGB niet!

allerlei terreinen (beleid, transitie, energie, klimaat, bouw, verkeer). De LME wil dat de PvdA middelen beschikbaar stelt en de wetenschappelijke activiteiten richt op het tot stand brengen van een duurzame economie. Meer weten: www.lme.pvda.nl

Juristennetwerk in de PvdA

Het Juristennetwerk richt zich op het uitwisselen van kennis en netwerken, het doen van onderzoek naar juridische vraagstukken en het analyseren van relevante ontwikkelingen in het recht en de politiek. Ten slotte denken de leden mee met woordvoerders van de fracties van de Tweede Kamer, Eerste Kamer en het Europees Parlement. Meer weten: juristennetwerk@gmail.com

Trefpunt PvdA en levensovertuiging

Trefpunt PvdA en levensovertuiging is een inter-levensbeschouwelijke werkgroep. Tientallen partijleden met religieuze of humanistische levensovertuigingen zijn actief. Leden adviseren fracties en partijbestuur over kwesties op het snijvlak van politiek en levensbeschouwing. Meer weten: www.zingeving.net

Rode Ondernemers

Het netwerk Rode Ondernemers bestaat uit ondernemende mensen, die kritisch, creatief en resultaatgericht zijn en in het bezit van een sociaaldemocratisch hart. Het netwerk heeft oog voor veranderende verhoudingen op de arbeidsmarkt. Ondernemerschap hoort net zo bij een

sociaal en sterk Nederland als de verzorgingsstaat. De PvdA is dé ondernemerspartij bij uitstek, of zou dat moeten zijn. Meer weten: info@rodeondernemers.nl

Netwerk diversiteit

Het netwerk diversiteit probeert de diversiteit binnen de PvdA te vergroten, zowel inhoudelijk als in de bezetting van publieke functies. Dit doet het netwerk door het werven van leden met diverse achtergronden en interessante verhalen. Daarnaast worden er debatten georganiseerd en geven leden advies aan verschillende partijorganen. Het netwerk maakt de kracht van diversiteit zichtbaar. Meer weten: joyce.sylvester@naarden.nl

De vader van Jannette Beuving had nooit gedacht dat zijn dochter nog eens als senator in de Eerste Kamer zou worden geïnstalleerd. Dat is voor ons niet weggelegd, zou hij vast en zeker gezegd hebben. Maar hij vergiste zich in het doorzettingsvermogen van zijn dochter.

Tekst Jan Schuurman Hess Foto De Beeldredactie

De Partij van de Arbeid heeft bij de verkiezing van de Eerste Kamer haar 14 zetels behouden. Nieuw in de fractie, die onder leiding van Marleen Barth staat, is Jannette Beuving, sinds 2005 Collegelid bij het College Bescherming Persoonsgegevens (CBP). Beuving woont in Den Haag, maar werd op het verkiezingscongres hartstochtelijk gesteund door het gewest Overijssel. Want daar, en meer in het bijzonder in Twente, liggen haar wortels en woonde ze tot voor kort.

Beuving: 'Ik ben geboren in Kloosterhaar, tegen de Duitse grens, maar ben opgegroeid in Westerhaar, vlakbij Vriezenveen. Mijn vader, die goed kon leren, was spoorwegaarbeider. Hij heeft zijn talenten niet kunnen ontplooiën. Hij had zwaar en gevaarlijk werk. Vaak 's nachts en in het weekeinde spoorbielzen vervangen. En altijd de angst dat er een wissel niet goed staat. Mijn vader dacht dat het voor ons niet mogelijk zou zijn om verder te komen in het leven. Maar ik kon goed leren; ik haalde de havo. Dat was al boven mijn verwachtingen, en vanaf dat moment kreeg hij vertrouwen. Het ging steeds beter; ik kwam steeds verder.'

FEEST

Beuving volgde de lerarenopleiding Nederlands en Geschiedenis. Na het behalen van haar bevoegdheid – ze was

pas 21 – besloot ze rechten te gaan studeren. Die studie rondde ze cum laude af. 'Ik werd universitair docent en promoveerde. Voor mijn ouders was dat geweldig. Maar dat was het al na het behalen van het havo-diploma en het afronden van de lerarenopleiding; dat was al iets wat ze zich nooit hadden kunnen voorstellen. Alles wat daarna kwam, was eigenlijk feest.'

OPSTAND

Beuving realiseert zich echter goed dat zo'n carrière niet voor iedereen is weggelegd; niet iedereen kan goed leren. 'Wij zijn de partij van de volksverheffing, van de emancipatie. En zo worden we ook gezien. Maar ik denk wel eens dat we tegen de grenzen van de mogelijkheden tot volksverheffing zijn aangelopen. We leven in een samenleving waarin iedereen die kan leren, daar in principe de mogelijkheden voor heeft. Maar hebben we ons voldoende gerealiseerd dat goed leren niet voor iedereen is weggelegd? Dat er zo veel mensen zijn die achterbleven? En wat zagen zij gebeuren? Dat nieuwkomers, mensen uit verre landen, door ons worden omarmd en opgetild. Dat vinden wij prachtig, maar veel mensen voelden zich in de steek gelaten. Vergeet niet dat armoede vaak van generatie op generatie wordt overgedragen. Schulden hebben lijkt erfelijk te zijn; dat maakt dat mensen zich machteloos voelen. Er is nog iets anders. Het internet geeft

mensen de illusie dat ieders mening evenveel waarde en betekenis heeft, maar dat blijkt in de praktijk vaak nog steeds niet het geval te zijn. De onvrede en de boosheid tegen de PvdA heeft vele facetten, maar ik denk dat hier een deel van de woede en teleurstelling vandaan komt. De mensen nemen het de VVD bijvoorbeeld minder kwalijk; in hun ogen was dat altijd al de partij voor de elite.'

PRIVACY-RISICO'S

Beuving is een aantal jaren geleden naar het Westen verhuisd in verband met haar benoeming tot lid van het CBP, een zelfstandig bestuursorgaan dat erop toeziet dat persoonsgegevens zorgvuldig worden gebruikt en beveiligd. Het CBP waakt over de 'informatie' privacy. Jannette was er verantwoordelijk voor de publieke sector.

Op de vraag of we ons niet kwetsbaar maken door bewust of onbewust allerlei informatie op het internet achter te laten, reageert ze ontkenkend. 'Dat zou zo zijn wanneer alle gegevens bij één punt, of organisatie, zouden terechtkomen, maar dat is niet zo. Het internet is zo groot, dat niemand alles kan overzien. Dat neemt niet weg dat er vele privacy-risico's zijn rond het gebruik van het internet. Maar ik maak me het meest ongerust over hoe de overheid met persoonsgegevens omgaat. Voor allerlei doelen, bijvoorbeeld veiligheid, maar ook effectiviteit en efficiëntie,

Wilskrachtige stapelaar

‘Ik maak me
ongerust
over hoe de
overheid met
persoons-
gegevens
omgaat’

Ontroerd door: De veerkracht van sommige mensen onder zware omstandigheden

Trots op: Mijn dochter en zoon

Drijfveer: Slecht tegen onrecht kunnen en problemen echt willen doorgronden

Favoriet gedicht: *Passage* van Gerrit Achterberg

Krant: *NRC Handelsblad*

Favoriete televisie: actualiteiten en films

Favoriete vakantie: Italië

Sport: wandelen en fietsen

Favoriete muziek: als tiener The Doors, op dit moment luister ik graag naar Muse.

worden door de overheid persoonsgegevens verzameld, uitgewisseld en vervolgens weer aan andere gegevens gekoppeld. Op deze wijze ontstaat, deels onbewust, een verstrekkend informatienetwerk binnen de overheid. De overheid moet zich van dit soort ontwikkelingen veel meer bewust zijn en rekenschap geven. Juist de overheid heeft een grote verantwoordelijkheid om zorgvuldig met de privacy van haar burgers om te gaan.’

EERSTE KAMER

Beuving verheugt zich op het werk in de Eerste Kamer. ‘We hebben een geweldige, inspirerende ploeg, om van die fractie deel uit te maken is echt een voorrecht.’ Ze verwacht dat de Eerste Kamer een meer politiek karakter zal krijgen, maar dat toch vooral haar eigenlijke rol, de kwaliteitstoets op wetgeving, centraal zal staan. De deskundigheid van de senatoren staat daarvoor garant. Zelf gaat ze binnen de fractie Justitie doen, onder meer het justitiële deel van de jeugdzorg. Voor Jannette is het belangrijk dat het overheidsbeleid, bijvoorbeeld op het terrein van de jeugdzorg, niet de menselijke maat uit het oog verliest. ‘Wie met grote overheidsprojecten concrete misstanden te lijf wil gaan, moet zich realiseren dat op deze manier de overheid zelf ook slachtoffers kan maken. Die alertheid wil ik bevorderen en zelf aan de dag leggen. Niet alleen in de Eerste Kamer, maar ook binnen de partij. Juist een partij die zo doordrongen is van het maakbaarheidsdenken, moet nadenken over de grenzen en de keerzijde daarvan.’ ■

'Kernenergie is een rechtse hobby die duur, gevaarlijk en ouderwets is. Maar vooral overbodig. Want als we écht ons best doen, kunnen we over naar een werkelijk duurzame energievoorziening. Het is gewoon een kwestie van willen!' Energiepopulisten slaan u met dit mantra om de oren. Realistisch? En: helpt dit 'het milieu' en 'de gewone man' vooruit? Sjef Peeraer denkt van niet.

Links, en dus tegen kernenergie. Logisch toch?

De komende decennia explodeert ons elektriciteitsverbruik, ondanks forse besparingsmaatregelen. En juist door ontwikkelingen die we goed vinden: elektrisch rijden, cloud-computing, eindelijk eens dat verlichte fietspad of die elektrische rollator voor uw moeder. In 2040 verbruikt de wereld tweemaal zoveel stroom als vandaag. Na Tsjernobyl kozen we overtuigd voor gas en kolen. Al Gore had ons toen nog niet gewezen op het broeikaseffect. Gas was goedkoop, en die 4.000 doden per jaar in kolenmijnen; ach, ver van ons bed. Maar dit keer gaan we het anders doen. Daarom kiezen we nu vooral voor duurzame energie.

Dat is natuurlijk heel goed. Maar wel is het vaak letterlijk 'een hoop gedoe voor een beetje stroom'. En kostbaar bovendien. Zo wekken 2.000 windmolens van 3 megawatt – een rij van Amsterdam tot Zuid-Spanje – samen de stroom op van één kerncentrale. Die molens bevatten elk 2.000 ton staal en beton, en kosten in totaal 9 miljard euro. Ze zijn ontworpen voor maximaal 20 jaar. Die ene kerncentrale kost de helft, past op een voetbalveld, en is ontworpen voor 60 jaar. Alle daken van Nederland vol zonnepanelen dan? Dat dekt amper 10 procent van onze stroombehoefte, en maakt elektriciteit vijfmaal duurder. En een middelgrote biomassacentrale verstoekt ieder uur zo'n 3 hectare Braziliaans of Canadees bos. Kortom, het opwekken van duurzame energie vergt héél veel ruimte, geld en inspanning.

Natuurlijk moeten we die moeite doen. Maar als het onverhoopt toch wat minder hard gaat met die duurzame bronnen? Of ons stroomverbruik harder stijgt omdat de elektrische auto écht doorbreekt? Na het afscheid van kernenergie hebben we ons dan volledig afhankelijk gemaakt van kolen en gas om het gat te vullen. Door het slinken van onze gasbel moet dat dan vooral uit verre landen komen.

Die afhankelijkheid is nog tot daar aan toe. Afscheid nemen van kernenergie leidt ook tot fors meer CO₂-uitstoot. Dat bleek al direct nadat Merkel zeven kerncentrales in Duitsland afschakelde. Omdat gascentrales nu harder draaien, veroorzaakt die sluiting een extra CO₂-uitstoot gelijk aan die van 8 miljoen personenauto's. En u maar voorzichtig 80 rijden over de ring, voor het milieu!

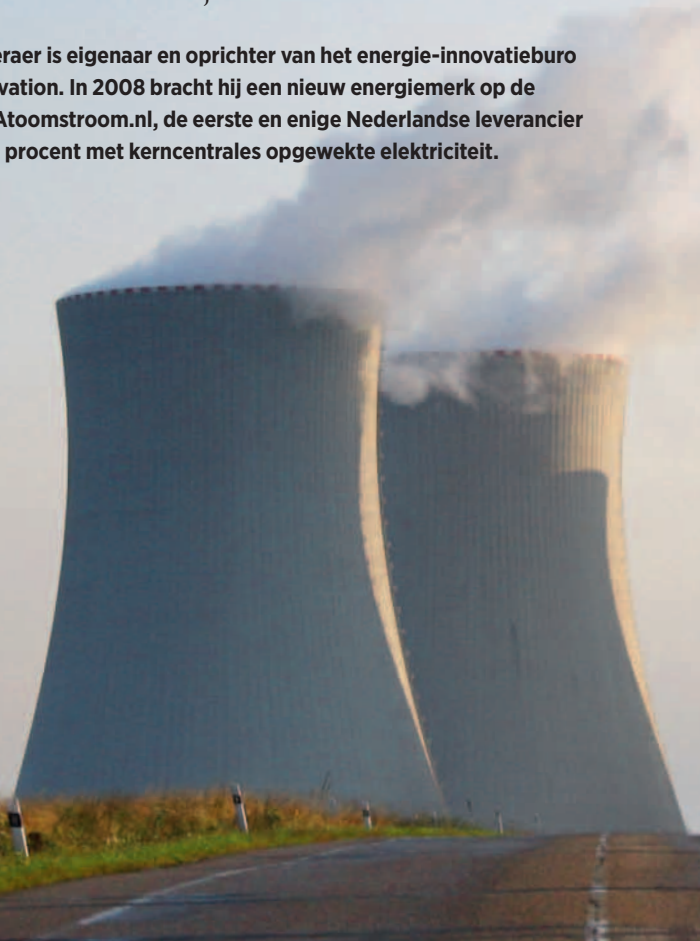
Bovendien worden stroom en gas onherroepelijk duurder door een *Atomausstieg*. Door Merckels besluit stegen de stroom- en gas-

prijzen in heel West-Europa direct met ongeveer 10 procent. Dat is nadelig voor burgers en industrie. Vooral voor 'de arbeider', die niet alleen een groter deel van zijn inkomen aan energie gaat uitgeven, maar ook zijn baan in de energie-intensieve industrie ziet verdwijnen.

U bent links dus wijst u kernenergie af, zeker na 'Japan'. Maar wie of wat helpt u daar precies mee? In ieder geval niet de 'gewone man' en zeker niet 'het milieu'. De alternatieven moeten zich tenslotte nog bewijzen en leiden voorlopig tot hogere kosten én een hogere CO₂-uitstoot.

'Rechtse propaganda', denkt u nu vast en zeker. En u vindt het ook helemaal niet erg om een groter deel van uw inkomen uit te geven voor de belofte van 100 procent écht duurzame energie. Met wat minder welvaart kunnen we ook wel toe. En die extra CO₂? Ach, het zal uw tijd wel duren. Dat gedoe daarover was misschien ook wel een beetje overtrokken. Toch? ■

Sjef Peeraer is eigenaar en oprichter van het energie-innovatieburo SP Innovation. In 2008 bracht hij een nieuw energiemerk op de markt: Atoomstroom.nl, de eerste en enige Nederlandse leverancier van 100 procent met kerncentrales opgewekte elektriciteit.

Kernenergie? Duur, vies, gevaarlijk en onnodig

Na de ramp in de kerncentrale van Fukushima is de discussie tussen voor- en tegenstanders van kernenergie weer opgelaaid. In Nederland vragen we ons af hoe veilig Borssele eigenlijk wel is? Kunnen we zonder kernenergie? Peer de Rijk: Een keuze voor twee nieuwe kerncentrales is irrationeel, kortzichtig en misschien wel ethisch onverantwoord.

Over de nadelen van kernenergie is al veel gezegd. De grote problemen zijn, ondank ruim 50 jaar ervaring en wereldwijd honderden miljarden aan investeringen, niet opgelost. We hebben nog geen idee hoe we het langlevende afval voor tienduizenden jaren veilig op moeten bergen, er gebeuren nog steeds veel kleine en af en toe zelfs grote ongelukken, het winnen van uranium zorgt voor grote problemen in de wingebieden (voor een gram bruikbaar uranium wordt 1000 kilo erts uit de grond gehaald en naast de mijn gedumpt, 85 procent van de oorspronkelijke hoeveelheid radioactiviteit zit er dan nog in), en de zogenoemde civiele keten van kernenergie is nauw verbonden met de militaire toepassingen. Kennis, materiaal, geld en faciliteiten worden nog steeds aangewend voor de productie van kernwapens.

De ramp in Fukushima heeft ons geleerd dat het onmogelijke toch kan gebeuren. De centrales stonden in een democratisch land met een op papier goed systeem van gescheiden verantwoordelijkheden (productie en controle, bedrijfsbelang en publiek belang), bekend om zijn hoogwaardige technologie,

discipline en met een hoog kennisniveau. De reactoren waren Amerikaans, heel gemiddeld van leeftijd en volgens de theorie en de wet bestand tegen bijvoorbeeld aardbevingen en cumulatieve gevolgen daarvan. Inmiddels zijn we drie maanden verder en is de situatie nog alles behalve onder controle. Sterker, de berichten dat het nog erger is dan we al dachten, volgen elkaar dagelijks op. De nucleaire ramp alleen kost Japan waarschijnlijk zo'n 200 miljard euro – en dan zijn er nog geen individuele schadevergoedingen meegenomen.

Bij de discussie over gevaar gaat het altijd om 'kans maal gevolgen'. Wij hebben altijd beweerd dat de kans (op een serieus ongeluk) weliswaar klein is, maar de gevolgen dermate groot dat je het risico niet moet willen nemen. Nu blijkt dat ook de kans veel groter is dan gedacht. Dit verandert niet door voor nieuwe kerncentrales te kiezen. Prins 'Verhagen' Kernafval heeft haast en loodst alles met minimale meerderheid door de Tweede Kamer. Het Zeeuwse energiebedrijf Delta wil, samen met Franse en Duitse bedrijven, twee EPR's (European Pressurized Reactor, een iets veiligere en effectievere reactor, die evenwel meer en intensiever stralend afval oplevert) bouwen in Borssele, samen 2500 Mw (ongeveer vijf keer Borssele). Zoals voor alle generaties kerncentrales wordt ook van deze derde generatie reactor beweerd dat ze weer veel veiliger is. Nog nergens ter wereld draait een EPR. Inherent veiligheid wordt niet beloofd, die komt pas met de vierde generatie reactoren, over een jaar of twintig op de markt

De directeur van Atoomstroom gelooft in kernenergie. De 'techniek zal verbeteren, de problemen worden opgelost' en, zo beweert hij althans op debatten, 'misschien is een Fukushima-achtige ramp eens in de 20 of 30 jaar de prijs die we moeten betalen voor onze honger naar steeds meer energie.' Dat is cynisch maar tenminste wel eerlijk. Er is wereldwijd een enorme behoefte aan steeds meer elektriciteit. Die groeiende vraag kan wel degelijk op een slimme manier afgeremd worden, maar uiteindelijk gaat het om de vraag of we zonder kernenergie kunnen. Kan elektriciteit in voldoende mate op schone wijze betaalbaar worden opgewekt? We hebben nu ruim 50 jaar gemikt op uranium, olie en kolen.

De wereld heeft een beetje gesnuffeld aan de mogelijkheden van duurzame bronnen. WISE is er, op basis van alle ervaringen tot nu, van overtuigd dat het kan; voldoende schone, betrouwbare en betaalbare energie voor iedereen. Maar dan moeten we wel nu beginnen. Een keuze voor twee nieuwe kerncentrales is irrationeel, kortzichtig en misschien wel ethisch onverantwoord. Want de directeur van Atoomstroom verdient een aardige boterham aan de gesubsidieerde kerncentrales, maar hij vliegt niet naar Japan om daar uit te dragen dat een ramp 'er misschien wel bijhoort'. ■

Peer de Rijk is directeur van Wise (World Information Service on Energy), dat er alles aan doet om te voorkomen dat de nieuwe kerncentrales gebouwd worden.

Meedoen? Kijk op www.tegenstroom.nl

Twee jaar lang doorkruist hij twee dagen per week het land. Te voet, om mensen te ontmoeten en te spreken en zo de staat van de sociaal-democratische traditie in Nederland in kaart te brengen. Tijdens zijn vijftiende etappe, vanaf Maastricht naar Eijsden, liep *Rood* een dagje mee.

Tekst en foto's Boy van Dijk

De voettocht van Jan Schuurman Hess

De vijftiende etappe die Jan Schuurman Hess te voet aflegt, voert richting het Zuiden, langs de Maas. Als we even buiten Maastricht een enorme cementfabriek passeren, vertelt Schuurman Hess enthousiast over een man die hij een week eerder sprak, wiens vader meewerkte aan het metalen vlechtwerk van de honderdvijftig meter hoge schoorsteen aan de overkant van de rivier. Die kleine verhalen, die mensen uit de omgeving met de lokale geschiedenis verbinden, vormen voor hem een onuitputtelijke bron van inspiratie, waarin hij als rode draad de rol van de sociaal-democratie probeert te ontwaren.

Het rustieke Eijsden kijkt over de rivier uit op het aangrenzende Wallonië. In het dorpje aangekomen blijkt het vandaag verlevendigd door een weekmarkt. Terwijl dorpsbewoners hun waren inslaan – van brood en kaas tot snoep en sokken – raakt Schuurman Hess in gesprek met Joseph Bruels. Met zijn hart op de tong doet deze tachtigjarige boer zijn levensverhaal. Het is voor Schuurman Hess het symbolische verhaal van de Limburgs zuidelijke regionen: van opgroeien in een enorm boerengezin, van na de oorlog jarenlang werken in de mijn, als boer uitgekocht worden en in loondienst gaan. Maar ook

een verhaal van de enorme vooruitgang tussen twee generaties en van uitwaaiëren over de wereld: van kinderen die hebben gestudeerd en aan de andere kant van de wereld wonen.

Terug in Maastricht staat er nog een laatste onderdeel op het programma: Landbouwbelang, een omvangrijke oude fabriek die al tien jaar aan het einde van de moderne boulevard onderdak biedt aan een kleine groep krakers. De bewoners genieten een grote vrijheid en maken op allerlei manieren gebruik van de ruimtes. Zo is tijdens ons bezoek in de gigantische welkomsthal een kunstexpositie in aanbouw en wordt op maandagen aan geïnteresseerden voor een bescheiden bedrag een avondmaaltijd geserveerd in de gezellig ingerichte volkskeuken. En hoewel de krakers regelmatig op gespannen voet hebben gestaan met de gemeente – voornamelijk vanwege regelgeving – is er ook veel waardering voor hun constructieve en bij de samenleving betrokken inslag. Door de lokale PvdA werd hen op 1 mei dit jaar naar aanleiding van hun sociale ondernemerschap zelfs de Willem Vliegen-penning uitgereikt.

Volg de voettocht van Jan via voettochtvanjan.nl en [@voettochtvanjan](https://twitter.com/voettochtvanjan). Wil je Jan ook een dag vergezellen (hij wandelt op donderdagen en vrijdagen), stuur hem dan een bericht via zijn site.

Na de etappes die Schuurman Hess door Limburg zullen voeren, hoopt hij halverwege juli bij Arnhem te zijn aanbeland, om na een welverdiende vakantie rond half augustus verder te gaan, de Achterhoek in. Vervolgens wacht in de winter het Noorden. Niet zonder trots verkondigt hij dat in Wergea, een klein plaatsje onder Leeuwarden, de eerste voorbereidingen voor zijn komst zelfs al zijn getroffen. Als het zover is, zal hij bijna een jaar onderweg zijn, op de helft van zijn indrukwekkende onderneming. ■

meningen

Hier leest u een bloemlezing van reacties en meningen over de PvdA, verzameld via www.pvda.nl, facebook en twitter.

PVDA.NL

S. Slier op bericht: PvdA steunt stakingen OV-bedrijven

'Ik sta volledig achter de stakingen. Het is schandelijk zoals met personeel wordt omgegaan, maar ook wij als reizigers worden er slechter van. Dus solidariteit is nu meer dan ooit nodig.'

Jan Willem op: 'Voor mensen met een arbeidsbeperking, tegen het bestuursakkoord'

'Dit kabinet gelooft in het sprookje dat mijn broer straks kan concurreren met niet-verstandelijk beperkten uit het lbo. En dat reguliere werkgevers zogenaamd zitten te wachten op de instroom van verstandelijk beperkten. Dat houden ze ons tenminste voor. We weten allemaal beter. Afgrijselijk is het dan ook dat mijn broer waarschijnlijk ook straks op de bank zit en daar nog veel te jong voor is, met een fractie van het inkomen dat hij nu heeft. Op lange termijn met ernstige gevolgen: geen geestelijk impuls, afgestompt worden, niet meer sociaal mee kunnen doen, geestelijke achteruitgang, gevoelens van nutteloosheid. Het dreigt dan allemaal. Terwijl mijn (wijlen) ouders en wij als (wijlen) zus en broers hebben gevochten voor zijn zelfstandigheid, niet zelden ten koste van onszelf. Waarom? Zo lijkt het nu.

Ik kan dit niet aan mijn broer gaan uitleggen. Misschien wil Rutte het zelf doen bij hem op de bank.

Een groot deel van het Nederlands electoraat is blijkbaar meedogenloos geworden en kijkt de andere kant uit bij de meest kwetsbaren. Ze doet alsof zij niet meer bestaan en leven lekker hun eigen leventje: wat kan het hen schelen... de onverschilligheid heeft het in Nederland gewonnen.'

Wil Post op bericht: AOW-leeftijd omhoog, maar wel op sociale manier

'Ouderen ontzien betekent dat anderen daarvoor moeten betalen. Kinderopvang,

het PGB, kunstenaars en artsen worden aangepakt, terwijl tot 2020 de AOW niet wijzigt. We zijn een partij die wil "verbinden" maar hoe leg je uit dat een jonge moeder geen bijdrage voor studie, kinderopvang of pensioen ontvangt, terwijl een manager over een bonus van 1 miljoen nog wel met fiscaal voordeel pensioen mag opbouwen.'

Jeroen Brink op bericht: Maak werk van alcoholpoli's jongeren

'Even afgezien van het niet-beleid van het huidige kabinet: ik vind het van de zotte dat je geld wilt steken in poli's die achteraf, na het comazuipen, de kinderen weer op moeten lappen. Kan zijn dat het effectief is, maar het effect wordt vast niet veroorzaakt door het feit dat er een speciale poli is, maar omdat de kring om de comazuiper eindelijk firsthand ziet hoe mis het kan gaan. Ik zou eerder pleiten voor sluiten van de poli's, beetje cru wellicht, maar een paar overleden comazuipers zouden een nog veel groter effect hebben. En ja, ik heb zelf een kind.'

facebook

Lennart Verhoeven op: Pas op de plaats met megastal

'Je kunt als overheid toch niet eerst toestemming geven, wachten tot alle leningen zijn afgesloten en de bouw begonnen is en dan zeggen "oh, hé, dat willen we toch liever niet. Stop maar met bouwen"? Ik vind het prima om in debat te gaan over de wenselijkheid van megastallen en voor de duur van dat debat geen nieuwe stallen goed te keuren, maar zodra er toestemming is gegeven kan dat niet zomaar worden teruggedraaid.'

Elske Bakker op: Kabinet van de happy few

'Ben blij dat de PvdA zich (eindelijk) keert tegen het neo-liberalisme en de desastreuze gevolgen dat dit heeft op de publieke sector. Nu is de tijd om het socialistische geluid duidelijk te laten klinken.'

Een brief sturen mag natuurlijk ook: rood@pvda.nl

What's happening?

@pierreheijnen Pierre Heijnen

En het goede nieuws is dat scholieren nu ook een #ADODenHaag-agenda kunnen kopen en niet meer alleen van die clubs uit 010 en 020;-) 2 hours ago via Mobile Web

@attjekuiken Attje Kuiken

Schrappen PGB. Ik probeer een scherpe tweet te maken, maar ben gewoon verbijsterd en nijdig #rutte #Vogelvrijzoekhetzelfmaaruit 14 hours ago via Mobile Web

@hansspekman Hans Spekman

Leers voert weer grens controle in. Illusiepolitiek, het mag wat kosten 31 May via Twitter for BlackBerry®

Coen Rijn uit Zoetermeer werkt bij TNO en houdt zich daar onder meer bezig met de distributie van onderdelen voor de ruimtevaarttechnologie. Al zes jaar helpt hij de PvdA als fractie-ondersteuner.

PVDA

Voor de fractie in Zoetermeer maakt hij foto's en regelt hij het campagne-materiaal. De keuze voor de PvdA is vanzelfsprekend voor hem. 'Het is belangrijk dat we opkomen voor de zwakkeren in de samenleving. Dat er mensen zijn die niet sociaal denken of geen verantwoordelijkheid nemen, kan er bij mij niet in.'

HOBBY'S

Coen is gefascineerd door beren. Hij is donateur van diverse stichtingen die zich bekommeren om het lot van de beer. 'Beren zijn machtige dieren. In tegenstelling tot de meeste dieren, die mooi en netjes zijn, lopen beren gewoon door de modder en maken zich niet druk om hun uiterlijk.'

Coen heeft nog een andere fascinatie: hij is gek van Lego. Elk Lego-steentje heeft hij zorgvuldig geregistreerd op kleur, type en bestelnummer. Hij vraagt zich altijd af hoe allerlei dingen die hij ziet, werken. Die probeert hij daarom zelf met Lego te maken: 'Op dit moment probeer ik hydraulische cilinders die in brandweerwagens zitten, na te maken.'

KLEINE MISSER

'Ik dacht slim te zijn toen ik een bestelling moest doorgeven voor het campagnemateriaal. Al een aantal jaren kregen we maar de helft van wat we bestelden, waardoor we steeds te weinig materiaal hadden. Dus heb ik de vorige campagne het dubbele besteld, vanuit het idee dat we toch maar de helft zouden krijgen. Dat bleek een verkeerde inschatting en uiteindelijk zaten we met dubbel zoveel materiaal. We hebben het goed kunnen gebruiken, al waren er nu wel erg veel theezakjes.'

Beren, Lego en de PvdA

De Rode Loper wordt uitgerold voor PvdA'ers die normaal gesproken achter de schermen werken. Dit keer: Coen Rijn, vrijwilliger bij de PvdA in Zoetermeer.

Tekst Manuela Fles
Foto De Beeldredactie

prijsvraag

'Een sociaaldemocraat laat zijn oren niet hangen naar de grootste bek'

Weet u van wie dit citaat is?

1. Eberhart van der Laan
2. Willem Drees
3. Diederik Samsom
4. Nebahat Albayrak

Stuur uw oplossing voor 15 augustus naar: **PvdA, redactie Rood, Postbus 1310, 1000 BH Amsterdam** of mail uw oplossing naar **rood@pvda.nl**. De winnaar ontvangt het boek *Lerend Leven* van Ruud Vreeman.

Het citaat uit *Rood* nummer 1-2011: 'Ik zit hier toch niet voor Piet Snot' is afkomstig van Guusje ter Horst. Prijswinnaar: Willem van de Galien uit Damwoude.

uitgesproken

Insideverslag van een outsider

'Politiek doet er niet toe', met die buitengewoon beknopte samenvatting van haar proefschrift opent Mei Li Vos *Politiek voor de leek*. Toch noemt Vos zich

geenszins cynisch over politici of politiek. Die schijnbare spagaat vormt de rode draad door haar nieuwe boek.

Met de ondertitel *Een insideverslag van een outsider* plaatst ze zich nadrukkelijk buiten politiek Den Haag. Hoewel Vos de rol van buitenstaander nu gewillig inneemt, wordt ook duidelijk dat ze er tijdens haar lidmaatschap van de Tweede Kamer regelmatig mee heeft geworsteld. Zo blijkt ze met enige spijt terug te kijken op het niet solliciteren op een positie bij personeelszaken in het fractiebestuur, mede omdat ze daarmee misschien 'de vooroordelen over mij als springerige outsider [had] kunnen proberen te veranderen'. Naast persoonlijke anekdotes geeft Vos

ook een bredere beschouwing van de politiek, met name over de rol en werking van beeld- en besluitvorming. Wat haar volgens Mariëtte Hamer tijdens een eerste functioneringsgesprek te weinig tot politicus maakte, komt haar hier uitstekend van pas: ze is een beschouwer, die haar observaties bovendien in eenvoudige bewoordingen tot een helder geheel weet te kneden. Bijvoorbeeld: achterkamertjes zijn zo gek nog niet, het huidige vragenuurtje biedt weinig meer dan 'samen de krant lezen' en Kamerleden zijn door te beperkte inhoudelijk ondersteuning soms pijnlijk slecht geïnformeerd.

De inzichten over Den Haag die Vos met ons deelt zijn niet vernieuwend, maar die pretentie heeft *Politiek voor de leek* ook niet. Wel biedt het een frisse blik op het voor velen ondoorzichtige spel van politiek bedrijven, die bovendien is vervlochten met een openhartig en lezenswaardig verhaal over Vos' eigen tijd als Kamerlid.

Mei Li Vos, *Politiek voor de leek - een insideverslag van een outsider*, 234 pagina's

rood

Ledenblad van de Partij van de Arbeid
8e jaargang • nr 2 • juli 2011

COLOFON

Rood is het positief/kritische ledenblad van de Partij van de Arbeid waarin leden van de partij centraal staan. Leden worden van harte uitgenodigd te reageren op de inhoud van *Rood* en de redactie van ideeën, suggesties of kopij te voorzien. *Rood* verschijnt vier maal per jaar en wordt gratis verspreid onder de leden van de PvdA in een oplage van 56.000 exemplaren. Niet-leden kunnen een abonnement aanvragen via de ledenadministratie (ledenadministratie@pvda.nl of 0900-9553). *Rood* verschijnt ook in gesproken vorm voor mensen met een lees-handicap. Info: Dedicon. www.dedicon.nl

Partij van de Arbeid
Herengracht 54 / Postbus 1310
1000 BH Amsterdam
0900-9553 (lokaal tarief) / www.pvda.nl

Redactieadres:

Postbus 1310, 1000 BH Amsterdam
rood@pvda.nl

Redactie: Michiel Reijnen en Ottolien van Rossem (samenstelling en eindredactie), Jan Schuurman Hess, Jurjen Fedde Wiersma, Boy van Dijk

Eindredactie: Roselie Kommers

Art direction en vormgeving:

Studio Pollmann, Amsterdam

Medewerkers aan dit nummer:

Job Cohen (column), Manuela Fles, Anne Graumans, Gert Hage, Bart de Koning, Sjf Peeraer, Lilianne Ploumen (column), Peer de Rijk, Frans Timmermans

Fotografie: De Beeldredactie, Boy van Dijk, Tessa Posthuma de Boer, Michiel Reijnen

Lithografie: Grafimedia, Amsterdam

Drukker: vdbj_print support, Bloemendaal

Rood verschijnt onder verantwoordelijkheid van het partijbestuur.

Overname van (delen van) artikelen, foto's of illustraties alleen na uitdrukkelijke toestemming van de uitgever.

20% LEDENVOORDEEL

Bij inlevering van deze bon bij de erkende boekhandel krijgt u € 3,45 korting. U betaalt **€ 13,50** i.p.v. **€ 16,95**. Deze kortingsbon is geldig van 1 juli 2011 t/m 1 augustus 2011. Mei Li Vos, *Politiek voor de leek*, Uitgeverij Prometheus/Bert Bakker ISBN 9789044617375 • ACTIENUMMER 901-87780

ISSN 1574-2733

Lawine

Het dreigende geluid dat we vóór de Provinciale Statenverkiezingen in de verte al hoorden rommelen, kwam ná de verkiezingen voor de Eerste Kamer dan toch te voorschijn: een lawine aan kabinetsmaatregelen wordt over Nederland uitgestort. Niet overal, de villawijk blijft gespaard. Maar in de wijken waar mensen met een lager of modaal inkomen tegen het einde van de maand aan de keukentafel berekenen of ze het deze maand weer gaan redden, in de sociale werkvoorziening, bij de mensen die met wat extra zorg kunnen deelnemen aan de samenleving, dáár dreigen mensen onder deze lawine kopje onder te gaan.

Duurdere kinderopvang, minder kindgebondenbudget, hogere huren, minder huurtoeslag, duurdere zorg, het maakt vaak net het verschil tussen rondkomen en niet meer rondkomen. Het afschaffen van de PGB's, een miljardenbezuïning op de sociale werkvoorziening en

Wajongers, geen zorg voor mensen met een IQ tussen 70-85, drastische ingrepen in het basispakket, jeugdzorg en GGZ, de aanslag op het passend onderwijs, verlaging van de bijstand: al deze maatregelen raken vaak dezelfde mensen in onze samenleving: mensen die knokken om het allemaal net te redden.

Ik sta voor solide overheidsfinanciën. Maar niet door de rekening zo eenzijdig bij dezelfde mensen te leggen. Ik vind dat sociaaldemocraten als eerste moeten ingrijpen als regelingen niet goed werken, als er misbruik wordt gemaakt of als het mensen afhankelijk in plaats van zelfstandiger maakt. Maar het kabinet hakt hele bossen om in plaats van zieke bomen eruit te halen.

Daarom zal ik Rutte steeds confronteren met de effecten van de stapeling van zijn bezuinigingen. Om de mensen achter al die kille kostenberekeningen een stem te geven. Voor Maartje, Marco en al die andere mensen die ik heb ontmoet en die

voelen dat het net zich steeds strakker aantrekt en in grote onzekerheid zitten of zij straks nog wel aan het werk kunnen blijven. Want in tegenstelling tot wat Rutte denkt, worden mensen niet als vanzelf sterker als je de bodem onder hen vandaan trekt. Veel van hen zijn ondanks tegenslag en pech hartstikke sterk en dankzij een beetje hulp van de samenleving juist wel in staat om hun rol te spelen in de samenleving. Dat kapotmaken is een aanslag op hun trots en zelfbeschikkingsrecht en op de beschaving die we hebben opgebouwd. Dat zal ik nooit accepteren.

Job Cohen

PvdA
Het moet eerlijker